

Topolšica

Veličastna proslava ob 40-letnici miru, svobode in dela

Delovni ljudje in občani občine Velenje smo dan zmage proslavili nadvse slovesno. Kar blizu deset tisoč se nas je zbralo v soboto v Topolšici, na osrednji občinski proslavi ob 40-letnici miru, svobode in dela. Stiri desetletja so minila od takrat, ko je tistega majskega dne v Topolšici nemški general Lühr, poveljnik nemških enot za jugovzhod podpisal brezpogojno kapitulacijo.

Slovesnosti so se udeležili tudi mnogi gostje, med njimi Andrej Marinc, predsednik slovenskih komunistov, Božena Ostrovršnik, podpredsednica republiške konference SZDL, Marjan Orožen, predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov, med gosti je bil tudi Petar Brajevič, načelnik štaba četrtne operativne cone, ki je sodeloval pri podpisu brezpogojne kapitulacije. Na proslavo so prišle tudi delegacije mest, ki nosijo Titovo ime, delegacije z velenjsko občino pobratenih mest, prišli pa so seveda tudi mnogi borci brigad, ki so se borile na tem območju, pripadniki JLA in TO, tu pa so osrednjevni pohod po poteh Štirinajste divizije sklenili tudi pripadniki partizanskega odreda Nikole Demonja iz Hrvatske.

Prisotne je najprej pozdravil predsednik skupščine občine Velenje Janez Basle. Po pozdravu je med drugim dejal: »Štirideset let je minilo, 40 let ustvarjanja in zmag. Med včeraj in danes je: osvobodilna vojna, revolucija in delavsko samoupravljanje. A to, kar je danes, bo tudi jutri že preteklost. V času, ki hiti, je treba zajeti vsak trenutek, ga položiti na dlan, osvetliti, poteškati in mu odmeriti ceno.

Ni šlo brez težav. Toda z zavzeto voljo, pogumom in delovno zagnanostjo smo zmogli tudi v naši občini premagovati mnoge ovire.

Z doseženimi uspehi na gospodarskem in družbenem področju smo vsekakor lahko zadovoljni, kajti z delom in trdom smo ustvarili vse, kar imamo. Ko gledamo na prehojeno pot, se vse premalo zavedamo, da vsega tega ne bi bilo, če si v narodno osvobodilni borbi ne bi bili izbojevali nacionalne in socialne osvoboditve, in če teh revolucionarnih pridobitev ne bi zavestno in načrtno vgrajevali v naše vsakodnevno delo in življenje.

Družbena in ekonomska preobrazba Šaleške doline je le del velikega neponovljivega družbenega napredka naše samoupravne socialistične skupnosti. Titovo Velenje in z njim vsa dolina je otrok naše revolucije. Ves čas je njegovo graditev spremljalo načelo: NOVO MESTO ZA NOVEGA ČLOVEKA. Mesto, ki ponosno nosi ime največjega sina Jugoslavije, ima kratko zgodovino, ki so jo in jo še pišejo delovni ljudje in občani Velenja. Z gotovostjo lahko zagotovimo, da je ustvarjalna moč delavcev porok, da lahko v prihodnost zremo optimistično.

Predsednik skupščine občine Velenje je povabil na oder slavnostnega govornika generalpolkovnika Ivana Dolničar-Janošiča, ki je sodeloval pri pogajanjih z nemškim generalom Löhrom. Njegov govor v celoti objavljamo.

V kulturnem programu je sodelovalo blizu 500 pevcev, godbenikov, recitatorjev, ki so predstavili naš veličasten boj in našo bratstvo in enotnost.

Slavnostni govornik je bil Ivan Dolničar-Janošič, ki je pred 40. leti sodeloval pri pogajanjih o podpisu brezpogojne kapitulacije

23-tisoč ton – nov rekordni dosežek

Rudarji, čestitamo!

Velenjski rudarji so dan zmage proslavili nadvse delovno. Še več. Tega dne so nakopali kar 22 tisoč 700 ton lignita, kar je bila največja dnevna izkopana količina v dosedaj zgodovini rudnika. Prejšnji dnevni rekordni izkop so dosegli točno pred letom dni, torej 9. maja lani.

Ze naslednji dan, v petek, pa so bili obrabi rudarjev še bolj nasmejani, saj so »poltolke« četrtkov rekord. V petek so nakopali kar 23 tisoč ton lignita in s tem dosegli spet nov izredni dosežek. Za takšno prizadevnost in pridnost rudarjem iskreno čestitamo!

Sicer pa so imeli rudarji v prvih štirih mesecih oziroma do sredine aprila precejšnje težave zaradi neugodnih montangeoloških razmer in ker niso dobili pravočasno predvidene opreme.

Tako so v prvih štirih mesecih nakopali milijon 609 tisoč ton lignita, kar je bilo za 8 odstotkov več kot so predvidevali v spremenjenem letnem delovnem načrtu, v primerjavi z letom prej pa je bil izkop na premoga na dan za približno dva tisoč ton manjši. V prvih štirih mesecih so bili rudarji v jami kar 97 dni; to je bilo za 8 dni več kot je predvideno z 42-urnim delavnikom, do konca leta pa načrtujejo še 12 delovnih sobot izven 42-urnega delavnika.

Kovinarji celjskega območja

Drugo delovno srečanje

Odbor za delovna tekmovanja pri občinskem svetu zveze sindikatov Celje bo konec tega tedna pripravil drugo delovno srečanje kovinarjev celjskega območja. Teoretični del tekmovanja se bo pričel v petek 17. maja ob 15. uri na Tehniškem šolskem centru v Celju. Praktični del

tekmovanja bo v soboto in sicer v občinah Celje, Žalec, Velenje, Slovenske Konjice in Laško.

Tekmovalci bodo začeli preverjati svoje znanje ob 7. uri zjutraj, razen rezkalcev, ki bodo ta del opravili že v petek popoldne v delovni orga-

nizaciji Libela. V velenjski občini se bodo varilci PLA pomerili v temeljni organizaciji Toplovodna oskrba, TV mehaniki pa v delovni organizaciji Gorenje-Servis. Povejmo še, da bo svoje znanje in spretnosti preverilo skupno 318 kovinarjev, od tega 92 iz občine Velenje.

Na proslavi so bili tudi gostje. Med njimi Andrej Marinc, Marjan Orožen, Božena Ostrovršnik, Petar Brajevič.

NAJRAJE NOSIM
HLAČE

kovinotehna PRODAJNI CENTER
PREVALJE

ODPRLI SMO NOVA VRATA

DOBRODOŠLI!

OB 40. LETNICI OSVOBODITVE IN 10. LETNICI MOTO KROSA V NAŠI DOLINI

Prيره AMD Šaleška dolina Titovo Velenje v nedeljo, 19. maja, ob 14. uri, MEDNARODNO PRIREDITEV MOTOKROS ZA POKAL ALPE – ADRIA IN REPUBLIŠKO PRVENSTVO Z MOTORJI DO 250 CCM. Vabljeni

40 let miru, svobode in dela

Govor slavnostnega govornika Ivana Dolničarja

Pred štiridesetimi leti, 9. maja 1945. leta, je tu v Topolišči priznal in podpisal kapitulacijo nemške armadne skupine »E«, njen poveljnik general-polkovnik Aleksander Löhr. Naključje je hotelo, da je ta isti človek prvi začel vojno proti Jugoslaviji 6. aprila 1941. leta z zračnim napadom in rušenjem Beograda in jo zadnji končal s tem podpisom in vdajo vseh okupatorskih sil, ki so se umikale iz Grčije, Albanije in Jugoslavije, nekaj več kot štiri leta pozneje.

koristil sovražnik v vseh bojih v celoti izvršile svoje naloge: Deveti korpus v osvobajanju Slovenske primorja, Sedmi korpus v osvobajanju Dolenjske, Notranjske in dela Gorenjske z Ljubljano, Četrta operativna cona v osvobajanju Koroške s Celovcem in nato pri zapiranju vrha obkoljevalnih klesč, v katerih se je znašla nemška skupina armad in njeni zavezniki — ustaši, četniki in domobranci, tu na področju Stajerske in Koroške.

lino, se spojila z motoriziranim odredom Četrte armade, ki je od Bazovice po dolini Soče in preko Gornje savske doline prodrli na Koroško, nekaj dni pozneje pa tudi z enotami Tretje armade, ki so iz smeri Maribora prodrle proti Dravogradu in skupno s temi enotami zaprile prebode preko jugoslovansko-avstrijske meje in Drave od Dravograda do Borovelj. Ko je general Löhr spoznal v kakšnem položaju se je znašla njegova armadna skupina, je bil prisiljen, da išče izhoda v pogajanjih s predstavniki Jugoslovanske armade. Sprva je pošiljal svoje predstavnike, da iščejo kontakte in pregovarjajo o prenehanju sovražnosti, potem se je pa odločil, da sam poišče kontakt in se osebno pogaja z nekim predstavnikom Titove vojske, kakor se je sam izrazil, o pogojih umika iz Jugoslavije. Do prvega kontakta in pogajanj generala Löhra s predstavnikom Jugoslovanske armade, in

gorsko četniško vodstvo. S to bitko in vdajo je bil končan vsak organiziran odpor sovražnika na naših tleh, končana je bila borba za osvoboditev Jugoslavije in končana je bila druga svetovna vojna na prostoru Evrope. Do 15. maja so tudi enote vseh štirih armad in Sedmega korpusa izpresekale ozemlje severnozahodnega in severozahodnega dela Slovenije, kjer so bile glavne sile Löhrove armadne skupine in njenih zaveznikov, domačih izdajalcev, jih zajele ter razorožile. V naše ujetništvo je odšlo 341.000 sovražniških vojakov, od tega 221.000 pripadnikov okupatorskih sil in okrog 120.000 pripadnikov enot domačih izdajalcev. V naše ujetništvo se je moral vrniti tudi general Löhr s celotnim svojim štabom, na podlagi zapisnika o brez-pogojni kapitulaciji, ki ga je podpisal tu v Topolišči.

narodnoosvobodilne borbe in realnih možnosti za učinkovito zaščito ustave ureditve in obrambo pred morebitno agresijo v sodobnih razmerah, celovit sistem splošne ljudske obrambe in družbene samozščite. Podrobneje o rezultatih in dosežkih v teh štirih desetletjih na gospodarskem, socialnem, kulturnem in na vsakem drugem področju v Sloveniji in v Jugoslaviji je v teh dneh že in še bo veliko napisanega in povedanega. Jaz pa bi rad spregovoril samo o ne-

kaj ni bilo in ni dobro in pravilno, prav nalo pa se nudi in sliši o tistem, kar naj bi bilo dobro in pravilno, o alternativah, boljših rešitvah in realno optimističnih pogledih na bodočnost. Kot da nam bo vse to odnekod samo od sebe padlo na mizo. Če smo gospodarji na svoji zemlji in to zares smo in hočemo biti, potem vse zavisi od vseh nas, pa tudi kakšne ljudi bomo imeli v vodstvenih organih po vsod in na vseh ravneh, treba pa reči še bo čim manj časa, intelektualnih

Slavnostni govornik Ivan Dolničar-Janošič

vinsko dejanje je bilo sad Titove strategije razvijanja oboroženega boja na vsem jugoslovanskem ozemlju in v vsem času okupacije. V skladu s to strategijo je vsak narod vodil narodno osvobodilni boj samostojno in kot del jugoslovanskega narodno osvobodilnega boja hkrati. Enotnost ciljev in boja vsakega naroda posebej s cilji in bojem vseh narodov Jugoslavije kot celote je našla svoj izraz tudi v sklepnih operacijah za dokončno osvoboditev Jugoslavije.

ustvarjati pogoje za čim hitrejšo doseganje končnih ciljev sklepnih operacij. Skoraj povsod na terenu in v vseh mestih in naseljih v Sloveniji, kamor so prihajale enote Jugoslovanske armade, so se že nahajale naše manjše ali večje partizanske enote, prav gotovo so pa že delovali odbori osvobodilne fronte in odbori ljudske oblasti. To je seveda omogočalo tem enotam, da hitrejšo in lažje in predvsem z manjšimi izgubami izvršujejo svoje naloge.

to z menoj, kot komisarjem 14. udran divizije, je prišlo 9. maja v Letušu, nato pa nekoliko ur pozneje tu v Topolišči v štabu 4. operativne cone. Tu sta pogajanja vodila komisar in načelnik štaba cone Haco Matevž ter Petar Brajevič. O pogojih za prenehanje sovražnosti in organiziranja umika njegove vojske iz Jugoslavije, se mi seveda nismo hoteli pogovarjati. Zahtevali smo brezpogojno kapitulacijo vseh enot, tam, kjer so. Precej dolgo smo vztrajali vsak na svojem. Pri tem se je general Löhr oprl na močno željo njegove in kvislinske vojske, da se dokoplje Avstrije, pa tudi na njeno realno moč, spričo naše vojske, ki se je nahajala pred njo na poti do cilja. Šele, ko smo mu odločno in jasno povedali, da bomo uporabili vse sile, ki vse bolj stiskajo obroč okrog njegove armadne skupine in jo z orožjem neglede na žrtve in tudi s pomočjo zavezniškega letalstva prisilili na predajo, je klonil in pristal na podpis zapisnika o kapitulaciji.

Ko so naše štiri armade konec marca in v začetku aprila 1945. leta s preboji front v Dalmaciji, Liki, Bosni in v Sremu, začele z odločno ofenzivo za osvoboditev zahodnega dela Jugoslavije, so hkrati tudi vse enote narodno osvobodilne vojske Hrvaške in Slovenije in zaledju sovražnika začele z svojo ofenzivo na komunikacije in premike sovražnika z enega na drugi del fronte, oziroma k fronti in od fronte. Tako smo v skladu z enotnimi cilji in z skupnimi močmi zmanjševali njegovo moč, razkrajali njegovo organizacijo in borbeno moralo in ga do začetka maja oziroma do kapitulacije Nemčije, dovedli v položaj, ko je moral pristiti za pregovore o prenehanju sovražnosti.

Moram pa reči, da prav enotam Četrte operativne cone pripada še posebna zgodovinska zasluga za zajete Štaba nemške armadne skupine »E«, na čelu z njenim poveljnikom generalom Löhrom, za preprečevanje njenega umika v Avstrijo in za prisiljevanje na vdajo, razorožitev in zajete glavne te skupine in njenih zaveznikov — domačih izdajalcev na tleh Jugoslavije.

Pregovori z generalom Löhrom in njegov pristane na kapitulacijo so privedli do začasnega zaustavljanja premikov njegove vojske na vseh komunikacijah proti jugoslovansko-avstrijski meji in kar je najvažnejše do njene še večje demoralizacije in pa že do dezorganizacije. Ta čas je pa s strani naših enot uporabljen za močnejše zapiranje prehodov preko meje in Drave in za še večje stiskanje obroča. Usoda Löhrove armadne skupine je bila že tu zapечатena.

Pri dejstvu in zaledju sovražnika so izredno težke naloge imele enote narodnoosvobodilne vojske Slovenije, in to: Deveti korpus na Primorskem in Gorenjskem, Sedmi korpus na Dolenjskem in Notranjskem in Četrta operativna cona na Stajerskem in Koroškem. Vse te enote so od jeseni leta 1944 do spomladi leta 1945 trpele hude ofenzivne udarce sovražnika. Nemški okupator je z velikimi SS in policijskimi silami ter s pomočjo domačih izdajalcev — Rupnikovih domobrancev, Ljotičevih fašistov in Nedičevih žandarjev, ki so prišli iz Srbije, hotel v tej zmiri na vsak način uničiti naše enote in narodnoosvobodilno gibanje na Slovenskem sploh, kajti ozemlje Slovenije je načrtovano kot neposredno zaledje tako imenovane »predalpske fronte« za obrambo jugovzhodnih meja Rajha. Posebej hude udarce so trpele enote Devetega korpusa na Primorskem, kjer se je zbirala vsa jugoslovanska kolaboracija in reakcija v pričakovanju Anglo-amerikancev, ki naj bi jim vrnilli kralja in pomagali prevzeti oblast v Sloveniji in nato v Jugoslaviji, in pa enote Četrte operativne cone, ki so se nahajale ob samih mejah Rajha in ob komunikacijah za eventualni umik v notranjost Rajha.

Vsi kasnejši poskusi generala Löhra, kot je bil njegov beg iz Topolišče, izdajanje povelja svojim enotam, da nadaljujejo premike proti jugoslovansko-avstrijski meji in da z orožjem izsilijo prehod preko meje, niso bistveno spremenili njenega položaja. Do odločilnih in tudi zadnjih bitk, katere so vodile brigade naše 14. in 51. vovodinske divizije, prekmurske brigade in deli Koroškega partizanskega odreda, je prišla 10. in 11. maja pri Borovljah, ko se je pod poveljstvom zločinc SS generala Rezenjera prebijal, na življenje ali smrt, preko Drave celoten okupacijski aparat v Sloveniji z gestapom, policijo, SS enotami in enotami Rupnikovih domobrancev: nato 12. in 13. maja pri Dravogradu, kjer je odbit poskus preboja preko Drave Močne ustaške in četniške skupine; 13. maja pri Poljani, kjer je bil poražen in prisiljen na vdajo del armadne skupine, ki je bil na komunikaciji Soštanj, Črna, Poljana. In končno 14. in 15. maja pri Poljani in Piberku, kjer je dokončno poražena in prisiljena na vdajo velika skupina ustašev in četnikov, v kateri je bilo 12 ustaških generalov in čno-

pregovori z generalom Löhrom in njegov pristane na kapitulacijo so privedli do začasnega zaustavljanja premikov njegove vojske na vseh komunikacijah proti jugoslovansko-avstrijski meji in kar je najvažnejše do njene še večje demoralizacije in pa že do dezorganizacije. Ta čas je pa s strani naših enot uporabljen za močnejše zapiranje prehodov preko meje in Drave in za še večje stiskanje obroča. Usoda Löhrove armadne skupine je bila že tu zapечатena.

Kljub temu so se pa vse enote narodno osvobodilne vojske Slovenije, čeprav s precejšnjimi izgubami, obdržale na svojih operativnih področjih, po preboju front na jugu začele z udarci po komunikacijah, katere je

Od začetka ofenzive naših armad na frontah v Dalmatinskem primorju, Liki, Bosni in v Sremu, do kapitulacije Nemčije 9. maja, je Löhrova armadna skupina v nenehnih enomesnih obrambnih bojih zgubila preko štiri milijona vojakov. Ostalo jih je pa skupaj s kvislinskimi formacijami še okrog 400.000. Ta vojska je bila ob kapitulaciji Nemčije že precej demoralizirana, čeprav še vedno organizirana in disciplinirana. Preostali ji je še edini cilj: prebiti se do Avstrije, vdati se Anglo-amerikancem in izogniti se odgovornosti za zločine, ki jih je pečnjala po Jugoslaviji.

Do odločilnih in tudi zadnjih bitk, katere so vodile brigade naše 14. in 51. vovodinske divizije, prekmurske brigade in deli Koroškega partizanskega odreda, je prišla 10. in 11. maja pri Borovljah, ko se je pod poveljstvom zločinc SS generala Rezenjera prebijal, na življenje ali smrt, preko Drave celoten okupacijski aparat v Sloveniji z gestapom, policijo, SS enotami in enotami Rupnikovih domobrancev: nato 12. in 13. maja pri Dravogradu, kjer je odbit poskus preboja preko Drave Močne ustaške in četniške skupine; 13. maja pri Poljani, kjer je bil poražen in prisiljen na vdajo del armadne skupine, ki je bil na komunikaciji Soštanj, Črna, Poljana. In končno 14. in 15. maja pri Poljani in Piberku, kjer je dokončno poražena in prisiljena na vdajo velika skupina ustašev in četnikov, v kateri je bilo 12 ustaških generalov in čno-

Tovarišice in tovariši, V tem letu pa ne slavimo samo zmago nad okupatorji in fašizmom pred 40. leti, temveč tudi 40 let svobode, miru in pridobitev našega ustvarjalnega dela v teh štirih desetletjih. Prav je, in tudi nujno, da se v tem letu, ko na vseh ravneh naše družbe iščemo in opredeljujemo usmeritve za nadaljnji razvoj naše samoupravne skupnosti, tudi vprašamo ali smo znali dobro uporabiti ta čas svobode in miru, prav v interesu trajne zaščite in nadaljnega razvoja naše svobode in krepitve miru in kaj smo uresničili od tistih idealov, ki so nas v letih narodno osvobodilnega boja združevali in nam dajali moči, da dosega tudi nemogoče. Ali pa kot se je večkrat slikovito izrazil tovariš Tito: »jurilsi bi tudi na nebo«. Objektivni in celovit odgovor na ta vprašanja nam ni potreben samo za oceno prebjene poti, temveč nam bi bil v veliko pomoč pri začetku in utrjevanju poti našega nadaljnega gospodarskega in družbenega razvoja sploh.

Vsak dobronameran človek danes zares lahko ugotavlja, da nas je prav narodno osvobodilni boj, njegove vrednote in pridobitve povezoval in združeval in nam skozi desetletja omogočal, da obvladujemo in uspešno premagujemo ogromne težave, ki nam jih je zapustila vojna, prinesla politična in ekonomska blokada držav Inforburoja, dodajale nemirne razmere v svetu in občasno ogrožanje naše varnosti, spodbujali notranji sovražniki, podpirani iz tujine in nenehno jih porajala naša splošna ekonomska šibkost in pa raznolikost v gospodarski, socialni in kulturni razvitosti delov naše večinacionalne skupnosti in da smo ob vsem tem nenehno širili meje in prave vsebine naše svobode in krepili mir in varnost naše države. Tako smo: — Zgradili demokratično samoupravno skupnost enakopravnopravnih narodov in narodnosti, v kateri naj bi, vsak delovni človek in ustvarjalec materialnih in duhovnih dobrin, svobodno in odgovorno odločal o ustvarjalnih rezultatih svojega dela.

narodnoosvobodilne borbe in realnih možnosti za učinkovito zaščito ustave ureditve in obrambo pred morebitno agresijo v sodobnih razmerah, celovit sistem splošne ljudske obrambe in družbene samozščite. Podrobneje o rezultatih in dosežkih v teh štirih desetletjih na gospodarskem, socialnem, kulturnem in na vsakem drugem področju v Sloveniji in v Jugoslaviji je v teh dneh že in še bo veliko napisanega in povedanega. Jaz pa bi rad spregovoril samo o ne-

moči in znanja na raznih plenulih, sejah, konferencah, posvetih, simpozijih itd., porabljeni za ugotavljanje težav in kritiziranje razmer, več pa za iskanje in opredeljevanje rešitev za konkretne probleme in za naloge glede ustvarjanja boljših pogojev dela in življenja, kakor tu za konkretno ukrepanje glede neizkoriščanja rešitev in nalog, toliko hitreje se bomo izrekli iz sedanjih težav.

Moči in znanja na raznih plenulih, sejah, konferencah, posvetih, simpozijih itd., porabljeni za ugotavljanje težav in kritiziranje razmer, več pa za iskanje in opredeljevanje rešitev za konkretne probleme in za naloge glede ustvarjanja boljših pogojev dela in življenja, kakor tu za konkretno ukrepanje glede neizkoriščanja rešitev in nalog, toliko hitreje se bomo izrekli iz sedanjih težav.

Moči in znanja na raznih plenulih, sejah, konferencah, posvetih, simpozijih itd., porabljeni za ugotavljanje težav in kritiziranje razmer, več pa za iskanje in opredeljevanje rešitev za konkretne probleme in za naloge glede ustvarjanja boljših pogojev dela in življenja, kakor tu za konkretno ukrepanje glede neizkoriščanja rešitev in nalog, toliko hitreje se bomo izrekli iz sedanjih težav.

Moči in znanja na raznih plenulih, sejah, konferencah, posvetih, simpozijih itd., porabljeni za ugotavljanje težav in kritiziranje razmer, več pa za iskanje in opredeljevanje rešitev za konkretne probleme in za naloge glede ustvarjanja boljših pogojev dela in življenja, kakor tu za konkretno ukrepanje glede neizkoriščanja rešitev in nalog, toliko hitreje se bomo izrekli iz sedanjih težav.

Moči in znanja na raznih plenulih, sejah, konferencah, posvetih, simpozijih itd., porabljeni za ugotavljanje težav in kritiziranje razmer, več pa za iskanje in opredeljevanje rešitev za konkretne probleme in za naloge glede ustvarjanja boljših pogojev dela in življenja, kakor tu za konkretno ukrepanje glede neizkoriščanja rešitev in nalog, toliko hitreje se bomo izrekli iz sedanjih težav.

Moči in znanja na raznih plenulih, sejah, konferencah, posvetih, simpozijih itd., porabljeni za ugotavljanje težav in kritiziranje razmer, več pa za iskanje in opredeljevanje rešitev za konkretne probleme in za naloge glede ustvarjanja boljših pogojev dela in življenja, kakor tu za konkretno ukrepanje glede neizkoriščanja rešitev in nalog, toliko hitreje se bomo izrekli iz sedanjih težav.

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo, cesta Františka Foita 10. »NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajst-dnevnik »Salski rudar«, kot

tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973. Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik); Bogdan Mugerle; Janez Plesnik; Tatjana Podgoršek; Boris Zakošek; Mira Zakošek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10. telefon (063) 853-451, 854-761, 855-450, 856-955. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje. Cena posameznega izvida je 25 dinarjev. Letna naročnina za

individualne naročnike je 1200 dinarjev (na mesec 100 dinarjev), za tujino 2550 din. Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482. Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Spomini, vtisi

V Topolšici je bilo v soboto navse slovesno. Prirčna so bila srečanja nekdanjih borcev, veličastni, lepi in nepozabni so spomini tistih, ki so bili 9. maja pred štiri-desetimi leti v Topolšici. Med njimi je bil tudi Peter Brajovič, ki se je skupaj z Matevžem Hacetom pogajal z nemškimi generalom Löhr. Skupaj s Hacetom je tudi podpisal v imenu jugoslovanske vojske brezpogojno kapitulacijo Löhrskih oboroženih sil. Takole se je spominjal tega pomembnega zgodovinskega trenutka:

»Ko je prispel Löhr v štab četrte operativne cone v Topolšico, sva vodila pogovore z njim s Hacetom. Ta je tudi Löhra tažoj vprašal, če je vodil nemške enote, ki so 6. aprila 1941 napadle Beograd. Takoj je tudi zahteval podpis brezpogojne kapitulacije. Löhr pa se je izmotaval, saj je želel na vsak način priti do Celovca, kjer bi se bil raje kot jugoslovanski partizanski vojski predal zavezniški vojski. Odločno smo mu dejali, da naj takoj ukaže svojim enotam, da se predajo in podpiše brezpogojno kapitulacijo. Dejali smo, da jim ne dovolimo niti koraka dalje, da jih bomo takoj napadli, če ne podpiše kapitulacije. Dejali smo, da jih bomo napadli z našim in zavezniškimi letalstvom in on osebno bo odgovoren za prelivanje krvi. Letalstva pa se je Löhr zelo bal, zato je dejal »naj ne bombardiramo njihovih.« Podpisal je kapitulacijo, ki je bila napisana v

nemščini in v slovenščini. Takoj za tem je izdal ukaz za vdajo. Ta dogodek je bil za nas izrednega pomena, to je bila velika zmaga jugoslovanske partizanske vojske in cele naše dežele.

med narodno osvobodilno vojno smo šli po poti bratstva, skupaj smo se hrabro borili za Titovo Jugoslavijo. Po tej poti bomo šli tudi v prihodnje in če bo treba bomo našo Titovo Jugoslavijo tudi skupaj branili.«

Med udeleženci proslave je bil tudi SVETO MACANOVIČ, član folklorne skupine iz Kragujevca, ki se je mudila te dni v občini Velenje. »Ne morem opisati, kako sem v Titovem Velenju zadovoljen. Tu so nas odlično sprejeli. Menim, da so takšna sodelovanja med različnimi društvi in skupinami zares zelo primerna oblika krepitev bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Tudi v prihodnje se bom z navdušenjem udeleževal takšnih srečanj.

Še posebej slovesno pa je danes tukaj v Topolšici. Proslave ob 40 letnici osvoboditve se bom vedno spominjal.«

Omenili smo, da so v Topolšici sklenili tudi svojo pot pripadniki partizanskega odreda Nikole Demonja iz Hrvatske BRANKO ARDALIČ, politični komisar odreda je povedal, da je bil osemindnevni pohod po poteh Stirinajste divizije zelo naporen. Prehoditi so morali zelo dolgo pot, prizadevali pa so si, da so iz-

vedeli kar največ iz časa narodno osvobodilne borbe na tem področju. Podrobno so se seznanili tudi z dogajanjem v zadnjih dneh vojne na tem področju in še posebej v Topolšici. Navdušeni so bili nad gostoljubnostjo domačinov v vseh krajih, ki so jih obiskali. Enoto je sestavljalo 110 študentov strojništva in ladjedelništva iz Zagreba in drugih zagrebskih fakultet in drugih fakultet Jugoslavije med njimi pa je bilo tudi 10 gostov iz Češkoslovaške. »Pohod je povsem izpolnil naša pričakovanja, še posebej pa smo bili navdušeni nad zaključkom v Topolšici,« je dejal Branko Ardalčić.

V pogovor smo zapletli še enega od mimoidočih borcev. To je bil FRANC DOLINAR-DŽONI, doma iz okolice Tržiča. Navdušen je bil nad proslavo, nad obeležjem 40-letnice osvoboditve. »Tudi jaz sem se boril v teh krajih,« je pripovedoval. »V enoti za zvezce sem leta 1944 prišel v Gornjo Savinjsko dolino, kasneje pa tudi na območje velenjske občine. Svoboda pa sem dočakal na Pohorju.«

Sicer pa me na vašo občino vežejo prijetni spomini predvsem iz ppovojnega obdobja, saj sem bil na taktatnem okraju Šoštanj načelnik oddelka za gospodarstvo in to prav v času, ko se je tako naglo začelo razvijati novo središče vaše doline,« je pogovor zaključil Franc Dolinar.

KS Topolšica

Praznovali smo ...

Deveti maj v letu 1945 je bil dan, na katerega smo ponosni krajanji Topolšice. V vasi pod Lomom je takrat podpisal brezpogojno kapitulacijo nemških oboroženih sil za JV Evropo predstavnik tistega naroda, ki je hotel po lastni meri urediti svet. Ta dan smo si izbrali za praznik krajevne skupnosti.

Letos, ko mineva od tistega majskega dne 40 let, smo ga želeli še posebno slovesno proslaviti. Prireditve so se vrstile ves teden in pri izvedbi programa so sodelovale vse družbenopolitične organizacije in društva. Na športnih turnirjih so se pomerili judoisti, odbojkarice in odbojkarji

ter vročekrvni šahisti. Čeprav nimamo krajevne pevškega zbora so podoknice ubrano izzvenele. Prvič smo predstavili tudi številne domače obrti.

V petek smo imeli svečano sejo skupščine KS, kjer smo podelili bronasta priznanja OF. Tokrat so jih prejeli Branko Svečnikar, Jurij Globačnik, Osnovna šola KDK — podružnica Topolšica, VVZ — Šoštanj — enota Urška Topolšica in Gasilsko društvo Topolšica. Po končani seji smo z baklami odšli na Ocepek, kjer smo prižgali kres.

Na osrednjo občinsko proslavo smo se marljivo pripra-

vljali. Goste smo želeli pozdraviti s kar najlepše urejenim krajem. Izdali smo tudi glasilo Naš kraj, v katerem je s svojimi spomini sodeloval generalpolkovnik Ivan Dolničar, ki je bil tudi slavnostni govornik sobotne proslave. Prijetno je bilo nedeljsko popoldne v družbi prijaznega gosta generala Petra Brajoviča. Na Topolšico ga vežejo številni spomini.

Zgodovinski material o kapitulaciji je zbran v lepo urejeni spominski sobi v Topolšici, kamor vabimo tudi vas bralce.

Majda Menih

Petar Brajevič, ki je sodeloval pri podpisu kapitulacije je z veseljem pripovedoval mladim in predstavnikom krajevne skupnosti, kako je bilo pred 40. leti (vos)

Občina Velenje — Težave so se nakopičile tudi v izobraževanju

Nova šola je nujno potrebna

Po skoraj letu in pol so se prejšnji teden na skupni seji ponovno sešli delegati vseh treh zborov občinske skupščine ter delegati občinske izobraževalne skupnosti in sicer v želji, da bi skupno pretehtali stanje, naloge in probleme na področju vzgojno-izobraževalne dejavnosti v občini Velenje ter sprejeli ustrezna izhodišča za najpomembnejše razvojne usmeritve v prihodnjem srednjeročnem obdobju.

V dobro pripravljenem gradivu in v zanimivem uvodnem poročilu, ki ga je na tej skupni seji podal Drago Sulek, direktor Centra srednjih šol, so bili nakazani najpomembnejši problemi vzgoje in izobraževanja, ki so nastali predvsem zaradi neodgovornega razvoja gospodarstva naše doline, ki je povzročil demografsko eksplozijo. Ta problem je še posebej izrazit sedaj, v obdobju velikega gospodarskega zastojanja. Seveda je krivda za nastale težave v šolstvu in tudi v drugih družbenih dejavnostih, pa na področju stanovanjskega in komunalnega gospodarstva in še kje, tudi v tem, da doslej še nismo znali vgraditi v ceno delovnega mesta tudi stroške za razvoj teh dejavnosti. Tako so se problemi počasi stopnjevali, gospodarska stagnacija pa jih je pokazala v vsej velikosti.

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE V LETOŠNJEM ŠOLSKEM LETU

V občini Velenje imamo štiri samostojne, pet centralnih in deset podružničnih osnovnih šol, ki jih v tem šolskem letu obiskuje 5540 učencev. Ti so razporejeni v 214 oddelkov, med katerimi je 64 oddelkov ali 32,7 odstotka namenjenih za celodnevno osnovno šolo, 13 pa je oddelkov podaljšane bivanja.

Center srednjih šol obiskuje 1871 učencev, od katerih jih je iz drugih občin 970, a se jih okoli 300 šola za potrebe velenjskih organizacij združenega dela. Izven občine se šola 590 srednješolcev (predvsem deklet), med katerimi se je v prvi letnik v letošnjem šolskem letu vpisalo 248 učencev.

Na Centru srednjih šol je tudi sedem oddelkov namenjenih za izobraževanje odraslih, ki si tu ob delu pridobivajo srednješolsko izobrazbo. Imajo tudi dve študijski skupini višješolskega študija ob delu.

V občini Velenje uspešno deluje tudi osnovna glasbena šola, ki jo skupno z oddelkom v Šmartnem ob Paki obiskuje 600 učencev. Tu je tudi Delavska univerza, ki izvaja naloge s področja izobraževanja odraslih. V letošnjem šolskem letu je že obiskovalo ali še obiskuje različne programe, ki so jih pripravili več kot 1800 udeležencev.

URESNIČEVANJE SPREJETIH USMERITEV

Kot je poudaril Drago Sulek, je bila v obdobju od zadnje skupne seje zborov skupščine občine in skupščine občinske izobraževalne skupnosti uresničena večina takrat sprejetih stališč in smernic.

Na prvo mesto je bilo postavljeno doseganje višje kakovosti vzgojno-izobraževalnega dela, kar je stalna naloga naših šol in se uresničuje z organizirano skrbjo za permanentno strokovno usposabljanje učiteljev in strokovnih delavcev, s stalnim uvajanjem in uveljavljanjem dosežkov pedagoške in drugih znanosti ter z načrtnim izboljševanjem in posodabljanjem temeljnih delovnih pogojev, metod, sredstev in pripomočkov. Višjo kakovost vzgojno-izobraževalnega dela na osnovnih šolah pa razvija tudi novi Program življenja in dela osnovne šole, ki se uvaja v praksi postopoma, v celoti pa bo preobrazba zaključena v šolskem letu 1986/87.

Druga pomembna naloga je skrb za nadarjene učence. Na osnovnih šolah je na predmetni stopnji zanje organiziran dodatni pouk, seveda pa je obseg tega dela odvisen od materialnih in kadrovskih pogojev. V prvem polletju letošnjega leta je bilo v dodatni pouk vključenih 722 učencev (ali 29 odstotkov vseh učencev na predmetni stopnji), ki so poglobljali znanje iz matematike, slovenskega ter tujega jezika in fizike. Na razredni stopnji pa so šol takšne oblike zaradi zahtevnejšega dela še povsem v povojih.

Na Centru srednjih šol skrb za nadarjene in bolj zainteresirane učence poteka s pomočjo Giba-

nja Mladi raziskovalci za razvoj Velenja. To je zaživel preteklo šolsko leto, ko je bilo prijavljenih 13 raziskovalnih nalog, v letošnjem šolskem letu pa je prijavljenih že skoraj 60 nalog.

Omeniti velja tudi organizacijo računalniških krožkov, ki zagotavljajo računalniško opismenjevanje otrok, organizacijo proizvodno-tehničnih krožkov za učence sedmih in osmih razredov osnovnih šol ter razmišljanje o ustanovitvi mladinskega raziskovalnega tabora z delovnim naslovom Premog — dobro in zlo Šaleške doline.

Med sprejetimi usmeritvami, je bila tudi načrtna skrb za dvig idejne in strokovne usposobljenosti učiteljev. Spodbudno je, da se je kadrovska struktura pedagoških delavcev na osnovnih šolah pomembno izboljšala, saj kar 97 odstotkov vseh pedagoških delavcev izpolnjuje z zakonom predpisane pogoje. Nekoliko manj zadovoljivo je stanje na Centru srednjih šol, vendar bodo tudi tu s pričetkom novega šolskega leta vsi učitelji morali izpolnjevati zakonsko določene pogoje. To pa bo, posebno pri nekaterih predmetih, težko uresničljivo, saj so velika ovira premajhni osebni dohodki.

Idejno-politična usposobljenost učiteljev, predvsem pa njihov interes za družbeno-politično aktivnost, pa ne ustrežata vlogi, ki bi jo tudi na tem področju lahko in morali nositi pedagoški delavci.

POZORNOST TUDI DRUGIM NALOGAM

Delno ali v celoti so bile uresničene tudi druge postavljene naloge. Tako se je poglobilo sodelovanje osnovnih šol s Centrom srednjih šol, večja skrb je, posebno na osnovnih šolah, namenjena interesnim dejavnostim, v organizacijah združenega dela pa je organizacijsko uspešno zaživel proizvodno delo, ki pa je vsebinsko še vedno precej pomanjkljivo. Na Centru srednjih šol sta bila ohranjena dva oddelka družboslovne usmeritve, odprt pa je bil tudi oddelek naravoslovno-matematične usmeritve. Tu je bila končno organizirana tudi prehrana za učence in sicer v obliki toplih in hladnih malic. Izpeljane so bile še številne druge, na prejšnji skupni seji sprejete usmeritve.

VPRAŠANJA NADALJNEGA RAZVOJA

Največji problem, ki je povezan z uresničevanjem dolgoročnih usmeritev in nalog, je naglo naraščanje števila šoloobveznih otrok. Po analizi, ki so jo opravili na Vzgojno izobraževalnem zavodu, bo število otrok v Titovem Velenju, kjer je problem najbolj izrazit, naraščalo vsaj do šolskega leta 1988/89., in to tako skokovito, da se bo populacija učencev do takrat povečala za 590 učencev, torej za eno celo šolo. Poseben problem bo nastal na predmetni stopnji, kjer bo kar 494 učencev več kot sedaj.

Ker pa je analiza narejena na osnovi trenutne populacije in ne predvideva nadaljnega doseljavanja, je seveda vprašljivo, če po naslednjem srednjeročnem obdobju že lahko pričakujemo, da bodo obstoječi šolski objekti, skupno z novo načrtovano osemletko, zadoščali za zajetje vse šoloobvezne populacije in to ob ustrezni enozimski organizaciji pouka.

Jasno pa je, da s trenutnim številom šol v Titovem Velenju že v naslednjem šolskem letu ne moremo več pokriti takšne organiziranosti pouka kot smo jo imeli doslej. Število učencev bo namreč v Titovem Velenju že prihodnje leto večje za okoli 190 učencev. Nastaja pa tudi nova soseska Šalek III, ki bo že sprejela prve stanovance in v katero bo do leta 1990 vseljeno okoli 450 otrok. Od kod se bodo priselili je zaenkrat še neznanica. Bodo le sprostil prostor na drugih šolah v naši dolini, ali pa se bodo na novo priselili v Titovo Velenje?

Kakšna bo torej organiziranost pouka na osnovnih šolah v

Titovem Velenju je gotovo pomembno vprašanje, ki ga sedaj še otežuje zakonsko dokaj dvomljiva opredelitev o prepovedi enotnega šolskega okoliša ter dokaj nejasna kadrovska politika naših organizacij združenega dela.

Dolgoročno sicer načrtujemo razvoj osnovnega šolstva tako, da bi postopoma dosegali pogoje za uresničitev optimalnega modela osnovne šole. Ta model naj bi vsem učencem v naši občini zagotavljal uresničevanje življenja in dela v eni izmeni, vanj pa naj bi bili vključeni tudi elementi celodnevne osnovne šole. Toda kdaj bo ta model uresničen? To tudi predlagatelj ne znajo povedati. Upamo lahko le, da se ob napovedanih težavah to ne bo zavleklo predaleč v prihodnost in da ne bo šolstvo, ki že itak ne dohaja razvoja znanosti, ta svoj razkorak zaradi materialnih omejitev le še povečalo.

PROSTORSKE TEŽAVE TUDI NA CENTRU SREDNJIH ŠOL

Tudi na Centru srednjih šol se soočajo s podobnimi prostorskimi težavami kot v naših osnovnih šolah. Po oceni naj bi se v prihodnjih letih na Centru srednjih šol vpisalo okoli 60 odstotkov celotne občinske populacije učencev, od tega pa 80 odstotkov fantov in 40 odstotkov deklet. V letošnjem šolskem letu je koeficient zasedenosti prostorov na Centru srednjih šol 1,33 (ti prostori so v bistvu v celoti izkoriščeni), v šolskem letu 1990/91 pa bo koeficient zasedenosti znašal kar 1,63. Zato bo moral Center srednjih šol nujno pridobiti pet do šest novih učilnic.

Na Centru srednjih šol pa so še pred eno dilemo. In sicer, ali naj prihodnje leto zaradi bistveno večjega vpisa odprejo še en oddelek (tako bi bila dva) naravoslovno-matematične usmeritve. Tudi na to so bili opozorjeni delegati na zadnji skupni seji.

SPREJETE ZAHTEVNE NALOGE

V razpravi, ki je sledila, tem uvodnim ugotovitvam, so uporniki podprli — žal pa s tehničnimi razpravami le skromno dopolnili — pripravljeno gradivo ter usmeritve komiteja za družbene dejavnosti, predsedstva občinske izobraževalne skupnosti in predsedstva SZDL, v katerih je posebna pozornost namenjena kar najhitrejši izgradnji nove osemletke v Titovem Velenju, za katero pa bo poleg načrtovanega dela sredstev iz krajevnega samoprispevka potrebno denar zbrati še v organizacijah združenega dela.

Delegati so podprli tudi prizadevanja za nadaljnji dvig kakovosti vzgojno-izobraževalnega dela ter menili, da se morajo na vzgojno izobraževalnem zavodu sami odločiti katerim učencem (na predmetni ali razredni stopnji) je bolj potrebna organizacija pouka v eni izmeni. Menili so tudi, da postajajo šolski programi prenatrpani z novimi vsebinami ter tako preobremenjujejo učence, da je bolj potrebno razmišljati ti tudi o šolanju in zaposlovanju deklet v občini ter poskrbeti za vsebinsko bolj kakovostno proizvodno delo in delovno praks učencev.

Delegati so bili tudi mnenja da je potrebno najti sredstva za strokovno usposabljanje pedagogov ter omogočiti pripravništvo pedagoških kadrov. Potrebno pa je zagotoviti tudi ustreznejše na grajevanje delavcev v vzgoji in izobraževanju.

Večjo skrb, kot doslej, bi morale delovne organizacije namestiti tistim delavcem, ki še nimajo dokončane osemletke ter jim za gotoviti, da bi to izobrazbo pridobili z izobraževanjem pri Delavski univerzi.

Delegati so podprli tudi razmišljanje Centra srednjih šol o ustanovitvi novega oddelka na naravoslovno-matematične usmeritve.

Nanizali smo le del nalog, ki naj bi jih na področju vzgoje in izobraževanja v občini Velenje uresničili v prihodnjem obdobju, ker pa jih je večina povezanih s finančnimi sredstvi, bo njihova izvedba odvisna predvsem od zagotavljanja teh pogojev.

Ob dnevu varnosti

V vseh okoljih se moramo obnašati bolj samozaščitno

Ob 13. maju — dnevu varnosti smo se pogovarjali s komandirjem Postaje milice Titovo Velenje Stanislavom Štumbergerjem, ki dela na tej postaji od lanskega leta, pred tem pa je bil inšpektor na upravi za notranje zadeve v Slovenj Gradcu in v Celju. Bil pa je tudi že komandir postaje milice v Slovenj Gradcu, svoje delo v organih za notranje zadeve pa je začel kot miličnik. Svoj poklic rad opravlja, saj je razgiban, raznovrsten, zanimiv pa tudi prijeten — kot sam pravi. Seveda pa povezan tudi s številnimi težavami. S Stanislavom Štumbergerjem smo se pogovarjali predvsem o stanju varnosti v občini Velenje.

»Ob ocenjevanju stanja varnosti v občini Velenje ugotavljamo,« je dejal Stanislav Štumberger, »da ta ni zadovoljiva. Na eni strani opažamo, da je škoda prizadejana družbenemu premoženju vedno večja, na drugi strani pa je skrba za varovanje tega premoženja čedalje bolj brezbrizna. Vse to velja tudi za

zasebno premoženje. Materialna škoda na družbenem in zasebnem premoženju je veliko večja kot v prejšnjih letih. V velikem porastu so vlomi v stanovanja in druge objekte, več se šteje nezakonitih vselitev, kar je specifičnost občine Velenje, v porastu pa so tudi tatvine koles in raznih delov osebnih in tovrstnih vozil.«

Komandir postaje milice Titovo Velenje je opozoril tudi, da je zaskrbljujoče, ker je pri storitvah kaznivih dejanj vse več udeleženih otrok in mladoletnikov. To potrjuje tudi ugotovitve, da delavci Postaje milice Titovo Velenje vse večkrat sodelujejo pri iskanju pogrešanih otrok in mladoletnikov, ki jih v popoldanskih ali nočnih urah najdejo, vse to pa vsekakor kaže na to, da je v večini teh primerov zanemarjena in neprimerna vzgoja otroka in mladoletnikov s strani staršev in drugih odgovornih oseb.

Glede problematike javnega reda in miru ugotavljajo, da je

Komandir Postaje milice Titovo Velenje Stanislav Štumberger: »Materialna škoda na družbenem in zasebnem premoženju je veliko večja kot prejšnja leta.«

največ težav na območju Titovega Velenja in Šoštanja. Najpogosteje je javni red in mir kršen v hotelu Paka, v Kolodvorski restavraciji, v tržnici — Era,

restavraciji Jezero, obratu družbene prehrane REK, disko FLECK, ki ga miličniki še posebej izpostavljajo, saj je v poznih nočnih urah žarišče motenja nočnega počitka občanov, ki prebivajo v njegovi okolici. V poznih nočnih oziroma zgodnjih jutranjih urah pa beležijo kršitve javnega reda in miru tudi na Šaleški cesti, Titovem trgu, Jenkovi in Tomšičevi cesti. Takrat se namreč vinjeni občani vračajo domov in motijo nočni mir in počitek. Kršitve javnega reda in miru pa so pogoste tudi v domu učencev Šolskega centra. Miličniki opozarjajo tudi, da je vse bolj prisotna problematika kršitve javnega reda in miru tudi v zasebnih stanovanjih, kjer razne zaključene družbe popivajo in razgrajajo ter tako motijo ostale pri nočnem počitku. V zadnjem času pa ugotavljajo tudi pojave huliganstva in skupinske kršitve javnega reda in miru, kjer prihaja tudi do telesnih poškodb.

»S stanjem prometne varnosti v občini Velenje prav tako ne moremo biti zadovoljni,« poudarja komandir Postaje milice Titovo Velenje Stanislav Štumberger. »Največ prometnih nesreč se zgodi v strnjanih naseljih in mestnih ulicah v Titovem Velenju. Kot vzrok prometnih nesreč je na prvem mestu neprimerna hitrost in vožnja pod vplivom alkohola. Poseben problem pa predstavlja tudi nekaj črnih točk na cestah v občini Velenje, kjer se je v preteklosti zgodilo precej prometnih nesreč z najhujšimi posledicami.« Miličniki opozarjajo tudi na parkiranje motornih vozil v Titovem Velenju. Vozniki namreč parkirajo svoja vozila na vseh mogočih krajih — od pločnikov, zelenic itd. S tem svojim neodgovornim ravnanjem povzročajo nered in zastoje v cestnem prometu, povzročajo nepotrebno škodo in nenazadnje tudi slabo počutje občanov, ko večkrat ne morejo voziti s svojim vozilom kamor bi želeli in kličejo na

pomoč delavce Postaje milice, da bi ti odkrili nevestnega voznika, ki naj bi odstranil svoje vozilo. Teh težav je še posebej veliko v krajevni skupnosti Edvarda Kardelja. Pri nadzoru cestnega prometa ugotavljajo, da je na cesti veliko vinjenih voznikov, ki ogrožajo druge udeležence in premoženje v prometu. Težave povzročajo tudi zapuščena vozila, ki jih je v Titovem Velenju precej, lastniki pa jih ne odstranijo. Tako povzročajo ovire, zasedejo parkirna mesta pa tudi kazijo videz kraja.

Delavci Postaje milice Titovo Velenje si želijo ob dnevu varnosti predvsem veliko sodelovanja z občani, saj poudarjajo, da bo njihovo delo uspešno le v tem primeru. V vseh okoljih se moramo obnašati bolj samozaščitno ter varovanju zasebnega in družbenega premoženja nameniti vsa pozornost.

M. Zakošek
S. Vovk

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RK TOPOLŠICA

Novo vodstvo, boljše delo

Med krajevnimi organizacijami Rdečega križa, ki imajo v mesecu maju še posebej veliko dela, je humanitarna organizacija v Topolšici. Zakaj?

Zelo marljivo se poleg uresničevanja nalog v tednu Rdečega križa, ki se je končal včeraj, pripravljajo na organizacijo prve samostojne krajevnih krvo-dajalske akcije. Pa ne le to. Poleg 90 krajanov bodo svojo pripravljenost pomagati sočloveku izkazali tudi 50 krvo-dajalcev iz pobratenege Splitsa. Krvo-dajalska akcija v tem kraju bo 7. junija. »Našim gostom pripravljamo prisrčen sprejem. Poleg tega jim bomo pokazali kje in kako živimo, jim razkazali znamenitosti našega kraja, ob tej priložnosti pa bomo med člane krajevnih organizacij Rdečega križa sprejeli tudi sedmošolce. V tednu Rdečega križa pa smo med podmladek te humanitarne organizacije sprejeli prvošolce,« je povedal predsednik krajevnih organizacij Rdečega

Vlado Kompan

ga križa Topolšica Vlado Kompan.

Prav tako bodo letos prvič člani te humanitarne organizacije izvedli akcijo zbiranja oblačil, obutve in posteljnine ob koncu tega meseca. Uspešno pa so pri-

pravili že akcijo zbiranja pomoči lačnim v Afriki. Ob 8. marcu so obiskali starejše krajanke in jih obdarili. Družabno srečanje starejših Topolščanov načrtujejo tudi za Novo leto. »Na čelu naše krajevnih organizacij je zelo mlad odbor, izvolili smo ga lani. Tako se sedaj v dejavnost te humanitarne organizacije šele uvajamo. Ko bo delo devetletnega odbora že utečeno, se bomo lotili še večjih nalog, naš delovni program pa tako še popestrili. Prepričan sem, da bo delo na tem področju precej boljše kot je bilo do sedaj.«

Pri vseh kadrovskih težavah, s katerimi so se ubadali v preteklem letu, je sogovornik ocenil delo uspešno. Poleg obdaritve starejših krajanek za njihov praznik in organizaciji srečanja starejših krajanov ob novem letu, so se po svojih močeh vključili še pri uresničevanju nalog, ki jim jih je naložil občinski odbor Rdečega križa Velenje.

Velenjski alpinisti

Ponovno v stenah Paklenice

Člani Šaleškega alpinističnega odseka so se tudi letos udeležili že tradicionalnega prvomajskega tabora alpinistov in plezalcev v Paklenici.

Narodni park Paklenica je za plezalce zanimiv predvsem zaradi ugodnega podnebja (bližina morja) in prepadnih velebitških sten. V slikovitem kanjonu Velika Paklenica se vsako leto zberejo mnogi alpinisti in plezalci iz cele Evrope, kjer preiskujejo svoje znanje na skalah različnih težavnostnih stopenj.

Čeprav jim tokrat vreme ni bilo najbolj naklonjeno, so opravili več kot 70 vzponov. Naj omenimo

le najpomembnejše: Velebitaško (VI) sta ponovila navezi Cerjak—Kotnik ter Preložnik—Počkaršvicarsko (—VII), Dija-gonalko (VI) in Zgrešeno (V+) je Preložnik s Počkarjem (alpinistični odsek Železničar) ponovil prosto, Union (VI A1, A2) sta ponovila Miklič in Tič (alpinistični odsek Impol), Brid za malo kladivo (V, VI, A2), Karabore (VI, V) in Celjski steber (—V) pa je ponovila naveza Miklič—Galuf (alpinistični odsek Impol) itd.

Vsi udeleženci pa so preplezali Šaleško smer (ocena IV/V), ki sta jo prva preplezala velenjska al-

pinista Dušan Kukovec in Janez Resnik.

Razveseljivo je, da je v Šaleškem alpinističnem odseku vse več mladih nadarjenih plezalcev, ki so v Paklenici opravili zelo težke in celo proste ponovitve. To je vsekakor velika spodbuda za nadaljnje delo v odseku.

Obisk Paklenice je bil namenjen tudi za pripravo alpinistov Ivča Kotnika in Vida Preložnika, ki bosta junija odpotovala s kombinirano slovensko odpravo v daljni Tienšan v Sovjetsko zvezo. Odprava bo delovala na področju tabora Ala Arča, kjer so vrhovi visoki 4000 do 5000 metrov. Stene so »kombinirane«, podnebje pa zelo »surovo«.

Več o delovanju odprave v eni naslednjih številki Našega časa pisal Ivča Kotnik. I. A.

KS Šalek—Gorica

Veselo, tovariško

Potem, ko krajevna samouprava in družabnost ter organiziranost krajanov v KS Šalek—Gorica daljše obdobje kar nekako ni zaživela, je v zadnjih časih vse več znakov in pomembnih rezultatov, ki kažejo na izboljšanje, na napredek.

Potem, ko so krajski pridobili sodobne prostore krajevnih skupnosti, potem, ko so uspelo skleniti referendum za krajevni samoprispevek — prav gotovo je bil rezultat temeljitih priprav, analiz in posvetov — so zavržno praznovali Praznik dela.

Očistili so okolico stanovanjskih kompleksov in pripravili za kresovanje dostojne kope in mlaje. Ne ravno »kapitalnih«, vendar vitke, ponosne in na mestih, kjer se občani vse pogosteje zadržujejo in rekreirajo. Se posebej sta se izkazali soseski A in B, kjer so po »partizansko« skuhali golaž in ob kresovanju poskrbeli za glasbeno vzdušje.

Ob takih priložnostih se sosesje bolj spoznajo in navežejo preprotno stike. V slogi je moč in uspeh, tako so menili tudi pri postavljanju vitkega mlaja na »Pirgius (na sliki).

Jože Miklavc

SREČANJE • SREČANJE • SREČANJE

Na pošti sem delal z veseljem

Tomšičeva brigada, Tomšičeva ulica. Naključje? Morda kaj več? Bil je v brigadi, ki je nosila ime po Tomšiču in živi v ulici, ki prav tako nosi njegovo ime. Kot da se od tega ne more ločiti. Nekaj ga veže nanj. »Imel sem pri-

Anton Blagotinšek

ložnost, da bi šel drugam, a se nikakor nisem mogel odločiti,« nem je povedal.

Anton Blagotinšek se je rodil pred petinšestdesetimi leti v Podgorju, očetu rudarju, v družini s sedmimi otroki.

V prvem letu vojne se je zaposlil na Rudniku lignita Velenje. 1944. leta se je priključil Tomšičevi brigadi, že pred tem pa je delal na terenu. Spomnil se je tudi, da je moral leto po svoji službi na nabor, za nemško vojsko. A ker je delal na rudniku, mu ni bilo treba iti. V drugem bataljonu 2. čete Tomšičeve brigade je bil mitraljezec. Datume stresa kot iz rokava. 24. oktobra je bil na Črnicu težko ranjen. Čakala ga je partizanska bolnišnica na Mrzlih vodah pod planino Travnik. Bolnica je bila konec marca 45. leta izdana. Težke ranjence so znosili v zemljanko, žal pa so jih sedem dobili Nemci, jih ustrelili, zemljanka pa uničili.

V letu osvoboditve se je zaposlil na pošti v Titovem Velenju.

Štirideset let svobode, štirideset let od tedaj, ko je Anton stopil med poštarje, jih vzljubil. Marsikdo se ga verjetno spominja, saj je pošti ostal zvest vse do upokojitve. »Na pošti sem delal res z veseljem,« pravi. Bil je znan obraz pri šaltersko poštni službi, »čeže pa je imel tudi blagajno.« »Delali smo praktično ves dan,« se spominja. »Zjutraj od 8. pa do 12., potem pa še popoldan, od 15. pa do 19. ure.«

Anton Blagotinšek je bil tudi prvi predsednik sindikata PTT delavcev v Titovem Velenju in sindikatu je ostal zvest vse do upokojitve.

Ko so leta 1948 začeli ustanovljati krajevne organizacije Zveze vojaških vojnih invalidov, je bil Anton v Titovem Velenju prvi predsednik. Združenju vojaških vojnih invalidov pa je zvest še danes. Sedem let je bil predsednik, potem osem let tajnik, še danes pa opravlja blagajniška dela. Je član pododbora Tomšičeve brigade, zraven je pri kurirski pošti in sploh rad dela z mladimi.

Kako pa preživlja prosti čas? »Imam malo vrta in v prostem času sem tam. Zelo rad pa imam planine. Nisem sicer član Planinskega društva, ker planincev ne dohajam. Ob nedeljah pa se z ženo najraje odpravim v hribe,« nam je povedal. Udeležil se bo tudi tradicionalnega planinskega pohoda k bolnišnici na Mrzlih vodah, ki bo še ta mesec.

Pa vnuki, ki mu detajo življenje lepše. »Pazim jih sicer ne, ker imajo varstvo, rad jih pa imam.«

Čeprav danes zaradi boleznih ni aktiven tako kot je bil včasih, pa veliko razmišlja. »Ni mi všeč, da preveč skrbimo za tiste, ki ne delajo radi. Preveč jih podpiramo. Včasih smo zgrabili za vsako delo, danes pa ni več tako in to mi ni všeč,« je pribil za sklep našega srečanja z njim. mpk

„Pot vodi še naprej, višje in višje“

Tale pogovor z mladim slikarjem Petrom Matkom iz Šmartnega ob Paki smo pripravili ob otvoritvi njegove samostojne razstave v Mayerjevi vili v Šoštanju.

O čem bi spregovorili najprej, če ne o tem dogodku. To ni bila njegova prva samostojna razstava. S skupino slikarjev in tuda sam je razstavljal svoje likovne stvaritve že v Mozirju, Celju, Titovem Velenju, med pomembnejše uvršča razstavo v galeriji Ivana Napatnika, sodelovanje na izbirni razstavi v Esslingenu, njegova likovna dela pa so si ljubitelji te umetnosti lahko ogledali še na republiških razstavah. »Na to postavitev se nisem prav posebej pripravil. Slikal sem vedno, kadar sem imel le čas. Nabralo se je dovolj slik za samostojno razstavo. Pripeljal sem jih v prostore Mayerjeve vile, kjer si jih bodo v naslednjih dneh ogledali vsi, ki jim je liko-

vna umetnost nekoliko bližje,« je začel pogovor Peter Matko.

29 slik, kolikor jih razstavlja, prikazujejo praktično tri obdobja njegovega ustvarjanja. V zgodnjem prevladuje oblika barvne svetlobe, če se izrazimo z njego-

vimi umetniškimi besedami, tu in tam še pojavlja še portret, v zadnjem času pa Peter v svojih likovnih delih raziskuje barvne odnose, fakturo in teksturo čopiča. »Vsi motivi so vzeti iz narave, likovno gledanje pa je fantazijsko. V naravi najde in sprejema človek razne pojave, jih »vsrka« vase, fantazijsko pa jih prenese na platno. S tem, kar sem ustvaril do sedaj, sem dosegel neke rezultate in potešil lastno zadovoljstvo. Vendar vodi pot še naprej, višje in višje.«

Peter najraje upodablja naravo, dogodka v njej na platno, slikarska tehnika — olje. Sam pravi, da je ta slikarska tehnika krajša vseh slikarskih tehnik, ki ima širok razpon in daje umetniku več svobode. Prva njegova slikarska dela so naslikana z oljem in to mu je sedaj tudi ostalo. Poskusil je že z akvarelom, suhim pasteli, grafiko, vendar je olje tisto pravo.

Peter Matko

Izvršni svet Sob Velenje

OZD naj bolj koristijo svetovalno vlogo SDK

Službo družbenega knjigovodstva jemljejo organizacije združenega dela vse preveč kot neko kurativno ustanovo, ki bdi nad zakonitostjo njihovega poslovanja, premalo pa koristijo njeno svetovalno vlogo. To je bilo mogoče razbrati iz poročila, ki ga je na zadnji seji izvršnega sveta skupščine občine Velenje podal direktor enote SDK Titovo Velenje Alojz Napotnik. V svojem poročilu je poudaril, da si delavci te službe prizadevajo, da bi organizacijam združenega dela pomagali pri razreševanju nastalih vprašanj, nudijo jim potrebne nasvete, vendar organizacije združenega dela to le redko koristijo. Seveda pa so to svojo svetovalno vlogo delavci SDK pripravljali nuditi organizacijam združenega dela vse do trenutka, ko stopi v ozd inšpektor, da opravi kontrolo poslovanja. Takrat svetovalna vloga zamre in inšpektor je dolžan, v primerih, da odkrije pri poslovanju pomanjkljivosti, ukrepati. V preteklem letu so inšpektorji SDK Titovo Velenje opravili 93 takš-

nih pregledov in kar v 73 organizacijah združenega dela so odkrili pomanjkljivosti. V 53 primerih je šlo za takšne kršitve, da so jih prijavili tožilstvu.

Člani izvršnega sveta so ocenili delovanje enote SDK Titovo Velenje v preteklem letu kot uspešno, menili pa so tudi, da bi bilo prav, da ga obravnavajo tudi drugi organi družbeno politične skupnosti. Prav je tudi, da seznanijo organizacije združenega dela, da bolj koristijo svetovalno vlogo SDK, podprli pa so tudi vsa prizadevanja velenjske enote SDK, da bi nekatere postopke racionalizirali.

Na zadnji seji so člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje potrdili zaključni račun davkov in prispevkov občanov za preteklo leto, o njem pa bodo razpravljali tudi delegati občinske skupščine. Odstotek izterjanosti davkov za to leto je sicer zadovoljiv, saj presega 95 odstotkov, vendar pa je tudi znesek neizterjanih davkov dokaj visok. Menili so, da bi bilo treba dolžnike javno objaviti, izterjati za-

padle obveznosti, v kolikor v njih ti ne pokrijejo, pa jim je treba prepovedati izvajanje obrti na območju občine Velenje.

Člani izvršnega sveta sta kmetijsko zemljiška skupnost in Era seznanila z izvajanjem melioracijskih del na območju Sentilja. Dela izvaja Nivo iz Celja, zaključena pa bi morala biti do konca novembra lani. V zimskem času seveda z deli niso mogli napredovati, prav tako pa tudi ne v pomladnih mesecih, saj jim vreme ni bilo naklonjeno. Tako sedaj obljublajo, da bodo z melioracijo na tem področju zaključili do 6. junija letos. To pa bo seveda močno prizadelo kmetijske proizvajalce na tem področju. Na vremenske pogoje se delavci Nivoja seveda ne morejo izgovarjati, zato so člani izvršnega sveta predlagali investitorju, da glede na določila pogodbe glede na več kot 6 mesečno zakasnitev del, pridobi izpadel dohodek. Posebna komisija bo preverila stanje na terenu in na osnovi njihove ocene je potrebno pokriti

stroške kooperantom. Zahtevali pa so tudi, da izvajalec del, ne glede na vremenske pogoje, zaključijo z deli do 6. junija, tako kot je obljubil.

Spregovorili so še o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča in gozda. V bodoče naj bi od kvadratnega metra zemlje, ki se ji spreminja namembnost prispevali za prve tri bonitetne razrede od 384 do 480 dinarjev, za razrede od četrtega do osmega razreda pa po prvi varianti od 40 do 120 dinarjev, po drugi pa od 48 do 144 dinarjev. Člani izvršnega sveta so menili, da bi bilo ustreznejše, da bi to vrednost določili v odstotkih glede na vrednost zemlje in ne v absolutnem znesku in bi se tako torej lahko te odškodnine sproti usklajevale. Takšen predlog bodo pripravili tudi za delegate občinske skupščine. Sredstva zbrana na ta način, namenja kmetijsko zemljiška skupnost pridobitvi oziroma izboljšanju kmetijskih zemljišč.

M. Zakošek

Center srednjih šol

Neustrezne učilnice praktičnega pouka

Center srednjih šol ima veliko težav pri zagotavljanju praktičnega pouka v kovinarski in elektrosmerni. S temi težavami so na zadnji seji zborov skupščine občine Velenje seznanili tudi delegati.

Obstoječi prostori, kjer izvajajo praktični pouk so v sredini proizvodne hale delovne organizacije EKO in po zahtevah novih programov nikakor ne ustrezajo sodobnejši organizaciji izvajanja praktičnega pouka. Prostori so brez naravne svetlobe, slabo zračeni, v njih je močan ropot, ki ga povzročajo proizvodni proces, v deževnih dneh pa so mokri, zaradi puščanja ravnih streh (ob zadnjem deževju smo jih tudi obiskali — v prostore kaplja in nekatere stene so že tako vlažne, da so jih obrastle celo gobe!) Neustreznost teh prostorov je ob verifikacijskem pregledu ugotovila tudi komisija Zavoda za šolstvo SR Slovenije in občinska inšpekcija za delo. Poleg vseh pomanjkljivosti so obremenjeni tudi z visokimi stroški poslovanja. Tako so na primer samo stroški za električno energijo in ogrevanje tako visoki kot znaša dotacija za celotne materialne stroške za izvajanje praktičnega pouka, ki jo dobijo od republiške izobrazevalne skupnosti.

Veliko težav imajo tudi zaradi lokacijske oddaljenosti delavnic od šolskih stavb in je tako skoraj nemogoče sodelovanje učiteljev praktičnega in teoretičnega pouka.

Ob neustreznih prostorih praktičnega pouka tudi ni prostorov za organizacijo malice. Lani so imeli malice organizirane skupaj z delovno organizacijo EKO v Gorenju, zaradi poostrenih ukrepov v Gorenju pa so

sedaj morali učence preusmeriti na malico v restavracijo REK, ki pa je zopet lokacijsko preveč oddaljena. Med potjo na malico pa je tudi velika nevarnost za nesreče, saj grede učenci kar čez dva slabo urejena cestna prehodna ter čez železnico.

Delovna organizacija EKO je za svoje delavce organizirala prevoz na malico z avtobusom, to pa je za Center srednjih šol prevelik strošek.

Zaradi vsega tega poudarjajo delavci Centra srednjih šol, da je treba že pred koncem srednjeročnega obdobja poskrbeti za novogradnjo ustreznih učnih delavnic praktičnega pouka v neposredni bližini in povezavi k šolskim stavbam teoretičnega pouka. Poudarjajo, da jim to narekujejo tudi novi programi in zahteve usmerjenega izobraževanja. Vloga praktičnega pouka je v primerjavi s starimi programi močno spremenjena. Vsebine praktičnega pouka so združene s tehnologijo, ki bi jih morali skupaj obravnavati v sodobno opremljeni učilnici. Učenci se morajo spoznati s pomenom in vlogo sodobne tehnike in tehnologije, ki je pomembna za napredek družbe. Veliko skrb morajo nameniti pravilnemu odnosu do dela, delovnih sredstev kot produktivnosti pri izvajanju praktičnih nalog in celotnega vzgojno izobraževalnega dela. Z novogradnjo je nujno načrtovati tudi specializirane učilnice za strokovne predmete posameznih smeri ter učilnico OTP. S tem bi se omilila tudi prostorska stiska teoretičnega pouka.

V obdobju usmerjenega izobraževanja je bila v Sloveniji veliko novogradnja, adaptacij in posodabljanj za potrebe teoretičnega in praktičnega

pouka. Takojšnji začetek reševanja prostorske problematike na Centru srednjih šol narekuje tudi vsako leto večji vpis. Ob tem bo treba zagotoviti tudi ustrezne pogoje za razne dejavnosti in aktivnosti v okviru praktičnega pouka ali izven njega. Že v letošnjem letu so organizirali proizvodno tehnične dejavnosti s področja strojnega odrezavanja, tehniškega risanja, varjenja, elektroenergetike in elektronike za učence 7. in 8. razredov osnovnih šol. Za te dejavnosti je bilo zelo veliko zanimanje. Zavedajo se, da proizvodno tehničnemu področju v nekaterih državah s sodobnim izobraževalnim sistemom namenijo veliko skrb že v okviru osnovnega izobraževanja.

Vedno večje potrebe organizacij združenega dela so tudi za organizacijo in izvajanje programov usposabljanja,

delovnega usposabljanja invalidov in izvajanje pripravništva. Z novimi prostori pa bodo tudi velike možnosti za sodelovanje učiteljev teoretičnega in praktičnega pouka kot učencev na področju inventivne dejavnosti.

V Centru srednjih šol so že pristopili k pripravi programske študije za pripravo projektne dokumentacije, sredstva za izgradnjo pa bo treba iskati v skladu s porazdelitvijo uporabnikov — za katere Center srednjih šol izobrazuje učence.

Opozarjajo pa tudi na velik problem zaradi pomanjkanja otroških igrišč. Povsem nesprejemljivo je, da šola s 1800 učenci nima osnovnih pogojev za izvajanje telesnokulturnih in športnih aktivnosti na igriščih.

M. Z.

Gorenje-Glin Nazarje

Rekordni dosežki v žagarstvu

Ta mesec mineva dve desetletji od dne, ko so v nazarski lesni industriji izročili štameno novo žagalnico. Takrat je bila to ena najsodobnejših žagalnic v Jugoslaviji, ki si jo je ogledalo veliko gostov, leta 1968 tudi tovariš Tito. Za tehnologijo je to seveda dokaj dolga doba, zato v Nazarjah že razmišljajo o posodobitvi žagalnice. Dvajsetletnica je tako lep jubilej, ob nem pa tudi opozorilo in izziv za posodobitev današnje tehnologije. Prispevek k jubileju so dali tudi delavci v temeljni organizaciji Žagarstvo, ki dosegajo zelo dobre poslovne in delovne uspehe.

V prvem letošnjem tromesečju so proizvodnjo v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečali za 42 odstotkov, kar je obenem tudi rekorden dosežek vseh let. Pomembno seveda je, da so vse to dosegli z enakim številom delavcev, kot lani. Delavci temeljne organizacije Žagarstvo so v prvih treh mesecih predelali 25.000 kubičnih me-

trov lesa, izdelali so 11.000 palet, 10.000 kvadratnih metrov masivnih oblog, 1.300.000 moznikov, poleg tega pa izdelali večje količine žagarskih izdelkov, ki jih za letos sicer niso načrtovali. To so predvsem letve, prizme, morali in podobno.

Vsi ti podatki so seveda povzročili, da so poslovni uspehi v tem obdobju boljši od načrtovanih. K vsemu temu je veliko pripomogel spremenjen odnos do lesne surovine, saj so s hitro predelavo preprečili kvarjenje lesa, svoje pa je prispevala tudi višja stopnja predelave in finalizacije žagarskih izdelkov. Zaradi majhnih zalog so hitro obračali obratna sredstva, pa tudi z drugimi ukrepi povečali učinkovitost gospodarjenja. Tako spodbudni rezultati seveda pričajo, da so se razmere v temeljni in delovni organizaciji resnično izboljšale, obenem pa so obveza za še boljše delo v prihodnje.

Enotna skupna evidenca

Več reda na področju socialnovarstvenih pravic

Na uvedbo enotne skupne evidencije smo se v občini pripravljali že dalj časa. Skoraj ni minila seja skupščine skupnosti socialnega skrbstva, varstva in otroškega varstva, da o njej ne bi spregovorili delegati. Gotovo pa so o tem razpravljali še kje drugje.

Enotna skupna evidenca socialnovarstvenih pravic naj bi na eni strani pokazala dejanski materialni položaj družin naših delovnih ljudi in občanov, na drugi pa omogočila pravilnejše odločanje o posameznih pravicah ter seveda organizacijam združenega dela pomagala pri nekaterih konkretnih akcijah, ki jih te izvajajo za svoje delavce. Poleg strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti, kadrovskih služb v organizacijah združenega dela, imajo pri enotni skupni evidenci socialnovarstvenih pravic pomembno besedo komisije za socialna vprašanja v krajevnih skupnostih. Te včasih lahko več kot strokovne službe povedo kakšen je dejanski položaj družin na njihovem področju oziroma ga poznajo precej bolje. Tudi o posameznikih lahko rečejo tisto, kar nekateri zaradi takšnih ali drugačnih razlogov ne morejo.

Predpogoj za uvedbo enotne skupne evidencije je bil podpis samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialnovarstvenih pravic. Ta samoupravni dokument so sprejeli vsi sivi v naši občini v preteklem letu, izvajati pa so ga začeli letos. Njegova določila naj bi v celoti izvajali od 1. januarja prihodnje leto dalje. Poleg nekaterih drugih določil je v tem dokumentu zapisan tudi vrstni red posameznih socialnovarstvenih pravic, in sicer so na prvem mestu pravice, ki izhajajo iz dela, nato za delo, tem sledijo socialnovarstvene pravice za otroke, od sedmega do 13 mesta pa so pravice s področja socialnega skrbstva. Uvedbo enotne skupne evidencije in seveda njeno izvajanje je naša širša družbenopolitična skupnost naložila Centru za socialno delo. Center je v tem letu že prevzel nekatere obveznosti od stanovanjske skupnosti, občinske skupnosti otroškega varstva, dejavnost socialnega skrbstva pa je izvajal že prej. Upravičenci štipendij iz združenih sredstev in razlik h kadrovski štipendiji pa bodo te še naprej uveljavljali pri skupnosti za zaposlovanje. »Pri uresničevanju dodeljene nam naloge so se pokazale nekatere dobre in slabe strani. Predvsem pogrešamo tenejšega sodelovanja komisij za socialna vprašanja v krajevnih skupnostih, ki so podaljšana roka strokovnim službam, vendar jih še marsikje niso ustanovili, v organizacijah združenega dela pa so nastala nekatera vprašanja pri organiziranju kadrovskih služb v posameznih temeljnih organizacijah. Prav zaradi tega kasnimo pri nekaterih postopkih, ker nimamo mnenj krajev-

nih skupnosti in delovnih organizacij, ki so obvezna,« je povedala direktorica Centra za socialno delo v Titovem Velenju Jelka Fužir.

Ceprav smo pri uvajanju enotne skupne evidencije v občini še na začetku, delavci izvajalske delovne organizacije s tega področja ugotavljajo skoraj za 100 odstotno povečanje upravičencev do delnega nadomestila stanarin. Glavni krivec tega pojava, če ga lahko tako imenujemo, je lestvica. Ta upošteva republiška merila, medtem ko so dohodki v naši občini v preteklem letu nekoliko nazadovale. Na področju otroškega varstva postopki za pridobivanje družbenih pomoči otrokom še niso končani. Samoupravni sporazum o uresničevanju socialnovarstvenih pravic določa, da se družinam z otroki dodeli najprej tista pravica, iz katere imajo ti varstvo ali vzgojo v vrtcih oziroma šolsko prehrano v šoli. Razlika se izplača staršem v denarni obliki. »Prehrana v šoli se bo v bistvu subvencionirala še po starem. Zvišani so nekoliko kriteriji. Subvencija se ne bo računavala pri denarni pomoči, ampak na osnovi izračuna dohodka na družinskega člana potem, ko je družini ta bila že dodeljena. Otroci tistih družin, v katerih znaša dohodek na družinskega člana manj kot devet tisoč dinarjev, bodo od 1. septembra letos že imeli subvencionirano prehrano. Starši lahko dobijo na roko le 4200 dinarjev oziroma 15 odstotkov povprečnega osebnega dohodka na zaposlenega v lanskem letu. Družbeno denarne pomoči bodo zaenkrat prejemale le tisti, ki živijo v naši občini,« je dodala socialna delavka Marjana Celofiga.

Uvedba in dosledno izvajanje enotne skupne evidencije bo za nekatere občane nadvse dobrodošla, za druge zopet malo manj. Končna posledica uveljavljanja in uresničevanja tega sporazuma v praksi pa naj bi bila prerazporeditev števila socialnovarstvenih pravic med tiste samoupravne interese skupnosti, ki zagotavljajo za posamezne pravice denar. Ni pomembno s katerega naslova dobi družina denarno pomoč, niti v katerem programu je predvidena. Mnogo pomembnejše je, da dobi družina denarno pomoč za svoj obstoj in razvoj na enem mestu. Tako se bodo tudi sredstva za te namene precej manj razdrobila. Bistvena prednost enotne skupne evidencije pa je tudi ta, da je potrebno napisati le eno vlogo za več socialnovarstvenih pravic. Komu in v kakšni višini bodo te dodeljene posameznikom, bo odlejal določal le en organ, do sedaj pa je bila to naloga komisij pri vsaki samoupravni interesni skupnosti posebej.

Rezultati enotne skupne evidencije bodo dostopni vsem uporabnikom, upravnim organom, interesnim skupnostim, pa tudi posameznikom.

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga

Motnje v trgovski dejavnosti

Temeljna organizacija Trgovina in gostinstvo Zgornjesavinjske kmetijske zadruge je imela do konca lanskega leta v delovni enoti Trgovina 16 prodajalnih mest v občini. Z začetkom letošnjega leta se je tem pridružil še 9 Mercatorjev. Vseh 25 prodajalnih mest preskrbuje 9.700 prebivalcev mozirške občine, ali 63 odstotkov. Trgovska delovna organizacija Savinja ima 6 prodajalnih in s njimi preskrbuje 5.700 prebivalcev. Skoraj vse njene prodajalne so v večjih središčih, kar je pomemben podatek glede možnosti pridobivanja dohodka v posamezni prodajalni na kvadratni meter njene prodajne površine, pa tudi pri ugotavljanju prometa na prodajalca.

Združne trgovine so pri tem bistveno na slabšem, kar se seveda pozna pri poslovnih rezultatih. V temeljni organizaciji Trgovina in gostinstvo tako lani niso uspeli oblikovati poslovnega sklada, enaka ugotovitev pa velja tudi za letošnje prvo tromesečje. To seveda pomeni, da se ta temeljna organizacija srečuje s precejšnjimi motnjami in poslovanju. Kljub ugodnim prodajnim dosežkom ne uspevajo pokriti stroškov poslovanja, ki nebrzdano rastejo iz dneva v dan. Premajhna marža za nekatere artikle, veliki stroški poslovanja na katere ne morejo vplivati ter obresti na obratna sredstva, jih potiskajo čedalje bliže rdečim številkam.

Združne trgovine skrbijo za osnovno preskrbo prebivalstva, kmete pa oskrbujejo z reprodukcijskimi materiali, kot so umetna gnojila, krmlila, rezervni deli za kmetijsko mehanizacijo in orodje. Poleg tega v prodajalnih odkupujejo živino, kožo, gozdne sadeže, zdravilna zelišča in polže. Pri prodaji reprodukcijskih materialov in odkupu je marža od 2 do 6 odstotka, kar ne pokriva niti enomesečne zaloge. Predlani so za obresti plačali 17, lani pa že 43 milijonov dinarjev. Zaradi tega in zaradi vseh ostalih neusmiljenih pogojev poslovanja so lani sprejeli vrsto ukrepov, ki jih uresničujejo tudi v sedanjem obdobju.

Skrajšujejo odpiralni čas trgovin, zmanjšujejo število zaposlenih, specializirajo zaloge v krajih kjer imajo po združitvi z Mercatorjem po dve prodajalni, združujejo enako ponudbo teh trgovin, poslužujejo se dnevnih nabav blaga, povečujejo nabavo z notranjimi premiki med poslovalnicami, preurejajo trgovine in podobno. Odpiralni čas je danes od 8. do 16. ure in še vedno omogoča nakup vsem zaposlenim krognom. Kljub vsem tem ukrepom bodo morali uvesti še hujše, če se bodo pogoji poslovanja še naprej slabšali in če ne bo priskočila na pomoč širša družba. To bo seveda prizadelo potrošnike, čeprav se ob tem v celoti zavedajo, da smo potrošniki vsi skupaj.

Ob deževju voda kaplja v učilnice praktičnega pouka, tako da nastanejo velike luže. Stene pa so tako vlažne, da so na njih zrastle gobe!

Vojna poljskim vranam

V Gornji Savinjski dolini se je v zadnjih letih močno povečalo število poljskih vran, ki povzročajo veliko škodo na kmetijskih pridelkih. Zlasti v pomladanskem času pri sejanju in vzniku korusa.

Poleg tega so vrane velik sovražnik ptic pevk v času gnezdenja, pa tudi fazanom. Zlasti lani je škoda na njivah, posejanih s koruso, presegla vse normalne meje, zato se je komisija za lovstvo pri izvršnem svetu skupščine občine Mozirje odločila za organizirano akcijo zmanjševanja števila poljskih vran.

Nova turistična prireditev

Mozirje bo letos vrsti turističnih in narodopisnih prireditev, v Gornji Savinjski dolini uveljavljenih že vrsto let, dodalo še eno. Turistični delavci iz tega kraja bodo v sodelovanju s slovenskimi vrtnarji, gornjesavinjskimi lovci in drugimi 29. in 30. junija pripravili prireditev, ki jo bodo potemenovali s Kresna noč. Že prve priprave in usmeritve kažejo, da bo to vsekakor prireditev, ki bo vredna ogleda.

V soboto bodo najprej člani Društva slovenskih vrtnarjev razvili svoj prapor, osrednji del sporeda pa bo velika

Edini dokaj uspešen način pokončevanja poljskih vran je strupljenje kokošjih jajc. Pooblaščen in strokovno usposobljeni lovci bodo jajca zastrupili s foformno emulzijo, ki je želodčni strup iz 1. skupine strupov. Jajca bodo kot vabe za vrane položili na njive, posejane s koruso. Položili jih bodo v petek 17. maja, na njivah pa bodo do 24. maja. Lovci seveda opozarjajo vse, naj jajc ne pobirajo ali drugače uničujejo, predvsem pa prosijo starše naj s tem seznanijo otroke, da ne bi prišlo do nepotrebnih nesreče.

cvetlična povorka, kakršno poznajo le največja evropska mesta. Spored bodo dopolnili s plesi in pesmijo, razstavo cvetja na vodi, ognjemotom, razstavo v galeriji kulturnega doma in z drugimi zanimivostmi. Pozabiti ne smemo, da bodo kresno noč združili tudi z letošnjim dnevom gornjesavinjskih lovcev, ki bodo v domu TVD Partizan pripravili razstavo svojih najlepših trofejev, organizirali pa tudi tekmovanje v streljanju na glinaste golobe in podobno. Splet vseh prireditev bodo sklenili v nedeljo s promenadnimi koncerti na prostem.

Titovo Velenje

Razstava likovnih del slikarjev iz Titovega Drvarja, nastop KUD

V petek, 10. maja, smo v galerijskih prostorih Kulturnega centra Ivan Napotnik odprli razstavo likovnih ustvarjalcev iz Titovega Drvarja. To je prva taka izmenjava na likovnem področju, ki sodi v program izmenjave kulturnih dejavnosti Titovih mest.

Razstavljajo štirje avtorji: ALEKSANDAR SASA SOPIC, ŽELJKO BOSNIĆ, MILADIN LETIĆ in KOSTA DODIG.

SOPIC je akademski slikar, ki je študiral konservatorstvo in restavratorstvo v Beogradu. Po končanem študiju v Beogradu, se je vpisal na Akademijo lepih umetnosti v Benetkah, smer slikarstva. Študij je končal lani. Sedaj živi in slika v domačem kraju. Njegova dela so zaradi povezave z

restavratorstvom nostalgčno opredeljena na ikonografijo. Vse se podreja »neokonam« in motivu »neomadon«. Tipi sodobne žene so prenešeni v patino časa. Njegova tehnika je kompleksna. Uporablja oljne barve, tempero, akril in bitumen. Podlaga pa je intaktno ikonska-lesena plošča.

Zakaj ta novi bizantizem v njegovem ustvarjanju? Sam pravi, da je to najboljši način s katerim povečuje ženski lik.

ŽELJKO BOSNIĆ je sicer diplomirani pravnik, že tri leta pa se intenzivneje ukvarja tudi s slikanjem. Pritegnil ga je primitivizem. Njegova dela so posvečena delavnemu človeku, največkrat kmečkemu. Horror vacui ga toli-

ko obremenjuje, da so dela nasičena z drobnimi elementi.

MILADIN LETIĆ je študiral konservatorstvo in restavratorstvo v Beogradu. Sedaj je zaposlen kot likovni pedagog. Največ se ukvarja s slikanjem portretov. Ostaja zvest klasičnemu realizmu in oljni tehniki.

Kot četrti predstavnik pa je 70-letni upokojenec in nosilec partizanske spomenice KOSTA DODIG, ki je tudi samorastnik. Njegova dela odražajo sicer pomankljivo znanje in poznavanje likovne govorice, vendar veliko željo po izpovedovanju.

Razstava bo na ogled do 23. maja!

M. Koren Božiček

Nastop folklorne skupine

Po otvoritvi razstave so se člani kulturno umetniškega društva (folklorne skupine, pevci ter ansambel) iz Titovega Drvarja predstavili gledalcem v domu kulture v Titovem Velenju. Njihovo društvo slavi letos 61-letnico obstoja »Nad vse smo veseli, da ta jubilej proslavljamo nočoj z vami,« je dejal njihov predstavnik. V celovečernem nastopu so nato predstavili ples ter pesmi jugoslovanskih narodov in narodnosti. Še posebej navdušeno pa so jim gledalci zaploskali, ko so predstavili slovenske-gorenske ples, ki so se jih naučili prav za gostovanje v Titovem Velenju. Konec delo krasil, zanj so izbrali, kot je dejal napovedovalec, najboljšo kolo, ki ga lahko vidimo pod nebom Jugoslavije — Vranjsko sulto. Kolo so morali nekajkrat ponoviti.

Del sobotnega popoldneva so prijatelji iz Titovega Drvarja preživeli v prostorih Šaleških likovnikov v Šoštanju. Tam se jim je predstavil Ivan Knez iz Zavodnej s citrami. (vos)

15 let MPZ „Svoboda“ Šoštanj — v soboto jubilejni koncert

Svoboda in pesem nekaj lepega in mogočnega

Pred več kot petnajstimi leti se je šoštanjka mladež, polna ljubezni do petja, zbrala okoli sedaj že pokojnega Ivana Naraločnika. Kar v njegovi izbi, kjer je bilo vedno dovolj prostora za ljubitelje petja, za čar in zanos slovenske narodne pesmi. V ta čas segajo tudi zametki današnjega pevskega zbora Svoboda, s petdeset pevci, enkrat in še nekaj več, kot jih je bilo v začetku.

Seveda se pevci menjajo. Mladi se poročajo, gredo v druge kraje, zamenjajo službo... A prihajajo vedno novi.

Tako kot so se menjali pevci mešanega pevskega zbora Svoboda, so se tudi zborovodje. Za Ivanom Naraločnikom je zbor prevzel Julij Pačnik. Zvrstila so se prva gostovanja. Leta 1978 je zbor prevzela Danica Supovec in pod njenim strokovnim vodstvom so se poleg domačih in tujih narodnih pesmi lotili tudi umetnih pesmi. Sedaj pa zbor že tri leta nadvse uspešno vodi mlada, dolgoletna pevka zbora in študentka glasbe Anka Verdnik.

Pravijo, da je to leto v znamenju koncertov. V nekaj mesecih so jih ljubitelji petja lahko slišali že na Ljubnem, na Vrhniki, v Šentjurju, Topolšici, stari znanci pa so tudi na vseh prireditvah po Šaleški dolini.

Tudi jubilejno leto, to malo, a pomembno obletnico, bodo počastili tako, kot se spodobi. S koncertom, ki bo v soboto, 18. maja, v šoštanskem Kulturnem domu. Na koncertu bosta sodelovala tudi Dekliški pevski zbor iz Vrhnike pod taktirko Darinke Fabiani in Moški pevski zbor »Skladatelj Ipavce« iz Šentjurja pri Celju, z zborovodjem Edvardom Goršičem. S tema dvema zboroma so letos že sodelovali in tokrat jim obisk vračata. Mešani pevski zbor Svoboda se bo na koncertu predstavil s pesmimi, ki so jih nastudirali v zadnjem letu in prav gotovo vsem tistim, ki jih bodo počastili s svojimi obiskom, ne bo žal.

Čprav je zborovodkinja še mlada, Anka Verdnik, ki se na vaje vozi iz Maribora, vodi svoj zbor povsem suvereno od nastopa do nastopa, od revije do revije. Dvakrat tedensko se zberejo do dve uri. V tem času so pripravili koncertni program, nastudirali pesem za revijo pevskega zbor-

rov, pripravljajo pa se tudi na radijsko snemanje.

Ko pa se po koncertu ali ob kakšni drugi priložnosti zberejo, da poklepajo, takrat tudi zapojejo. A drugače kot na cdru. »Cisto po domače«, sta hkrati povedali naši sogovornici, s katerima smo se o delu zbora pogovarjali pretekli teden — tajnica Zofka Majhen in dolgoletna pevka, velika ljubiteljica narodne pesmi in najstarejša članica zbora Terezija Vačovnik.

»Smo kot velika družina. Problemi, s katerimi se srečujemo nas ne razdvajajo, ampak je takrat razumevanje v zboru še večje,« sta povedali. Težav pa ni malo. Denarje (kje pa jih danes

ni), premalo je pevcev, največje težave pa so s tenorji.

Tako kot glas, ki raste od nežnega, tihega pa do močnega, mogočnega, tako kot valovanje, ki prevzame dvorano, ko zapojejo Nocoj pa oh nocoj ali katerokoli drugo pesem, občuteno, tako je zbor skozi petnajst let spreminjal zasedbo, število članov. Bili so časi, ko bi kdo drug vrgel puško v koruzo, zamahnil z roko in odšel. A peščica, tistih najbolj vztrajnih, ostaja. Z mislijo, ki so jo izrekli na koncertu pred petimi leti: »Starejši ljudje gotovo pomnite, da je Šoštanj od nekdaj slovel po lepem zborovskem petju. Dolžnost vseh, ki imamo posluš pa je, da ohranimo to tradicijo, ki so jo začeli že naši dedje in babice, da oživljamo in negujemo narodne pesmi. Skratka, z zborovsko pesmijo moramo Šoštanj, ki je zaradi črnega zlata obsojen na izumiranje, iztrgati pozabi.«

In tudi zato pojejo. Sebi in nam v veselje.

Miran in Tanja odlična na zveznem glasbenem tekmovanju

Ob 18. pa do 22. aprila je bilo v Skopju zvezno tekmovanje mladih glasbenikov Jugoslavije. Nanj so se uvrstili najbolje uvrščeni z republiškega tekmovanja, ki je bilo konec marca v Trbovljah.

Miran Bovha in Tanja Petre z glasbene šole Frana Koruna—Koželjskega sta nadarjena mlada glasbenika. To sta dokazala tudi na tem tekmovanju.

»Kdor je na republiškem tekmovanju osvojil prvo nagrado, to se pravi zbral več kot 90 točk, je lahko odšel na zvezno tekmova-

nje,« nam je takoj na začetku povedal Miran. Ze 6. leto obiskuje glasbeno šolo, kjer igra oboo. »Moj učitelj je Stojan Dokuzov, ki je veliko pripomogel k mojemu uspehu, brez njega takorekoč ne bi mogel uspeti.« Miran je bil na zveznem tekmovanju odlična. »Osvojil sem 91,4 točk, kar je za takšno tekmovanje, kot je zvezno, izreden uspeh. Vsi tisti, ki smo osvojili več kot devetdeset točk, smo prejeli I. nagrado. Z mano je bila na tekmovanju tudi Tanja Petre z velenjske glasbene šole,« nam je povedal, potem pa smo Tanji postavili nekaj vprašanj. Tanja je edina na republiškem tekmovanju zbrala v igranju na oboo čez 90 točk. Kar 92,3 jih je bilo.

»Na zveznem tekmovanju sem zbrala 91 točk. Manj kot na republiškem. Več kot devetdeset točk pa sta zbrala še dva tekmovalca.«

Tanja je stara dvanajst let in kot je rekla: »Glasbeno šolo obiskujem že dve leti.« Mi pa bi rekli drugače: šele dve leti obiskuje glasbeno šolo pa je že med najboljšimi v državi.

Seveda smo ju povprašali tudi,

kako takšno glasbeno tekmovanje zgleda. Miran nam ga je takole opisal: »Posebna komisija, posebna žirija predpiše program, ki ga mora vsak izvesti, določi obvezno skladbo, profesor, ki uči, pa izbere še eno skladbo tujega skladatelja in eno domačega. To se je potrebno potem naučiti na pamet, pri tem pa seveda ne gre brez dobrega korepetitorja. Pri Tanji in meni je bila to Marija Skornšek, ki je veliko ur prebila z nama, da sva lahko naredila toliko kot sva.«

Tovarišica Marija Skornšek pa: »Zelo sem vesela, ker sta oba osvojila prvi mesti. Mislim, da sta si to res zaslužila, ker sta bila zelo pridna in prizadevna.« Z osvojitvijo prvih mest pa sta potrdila tudi dobro delo na Glasbeni šoli Frana Koruna—Koželjskega v Titovem Velenju. »Vsekakor,« soglasa tovarišica Marija, »tudi na republiškem tekmovanju smo imeli veliko število tekmovalcev. Sodelovalo jih je deset. Dva sta bila prva, trije tekmovalci iz klavirskega oddelka so dobili tretje nagrade, dve sta dobili druge, dve pa pohvalo.«

Povsem odveč je bilo vprašanje, glasba, tudi poklicno? Le kaj drugega! Miran bo opravljal sprejemni izpit na akademiji, potem, po odsluženju vojaščini, pa bo tam tudi redno študiral. »Zelim postati poklici glasbenik,« je odločen. Pa Tanja! »Nisem se še povsem odločila, mislim pa, da bo to glasba.«

Tanja, Miran in tovarišica v glasbeni sobi — vsi trije veseli izrednega uspeha (S. Vovk)

Iščemo najstarejšo fotografijo

Valentin Pirtošek iz Podgorja 8 v Titovem Velenju nam je prinesel sliko, posneti leta 1924. Prikazujeta poplave v Šoštanju.

To fotografijo so posneli v Šentilju. Na njej vidimo otvoritev posojilnice v tem kraju, leta 1930. Pred posojilnico so se slikali odborniki. Ta dom pa so lani v Šentilju tudi obnovili. Fotografijo nam je prinesla Marija Potočnik, rojena Krajc iz Šentilja. Sedaj pa že vrsto let živi v Šoštanju, Tekavčeva 11.

Leto 3003 (Kakor si ga želim jaz)

Vsak si želi lepšo prihodnost. Tudi jaz si jo želim. Rad bi, da bi bilo več ptičkov, kot jih je sedaj. Tovarne bi imele očiščevalne naprave. V Afriki in pri nas bi bila bolj razvita medicina. Ljudem, ki slabo vidijo in sedaj ostajajo doma med zidovi, želim, da bi zopet videli kot poprej in z nami mladimi občudovali prelepo naravo. Starčki, ki sedaj sklonjeni hodijo po cesti in se opirajo na palico, da bi ozdravili. V šoli bi imeli računalnike, več krožkov in več prostega časa.

Janko Pustoslemšek, 5. r.
OŠ bratov Letonje
Smartno ob Paki

Pri nas doma

Pri nas doma se imamo zelo lepo. Vsak dan igramo kakšno igro. Ob sobotah in nedeljah se mi zdi, da je pri nas doma najbolje. Vozim se s kolesom in se zabavam. Gledamo tudi televizijo, če je kaj zanimivega.

Ob nedeljah zjutraj kmalu vstanem, zato vedno zakurim. Včasih dobimo tudi kakšen obisk. Takrat sem vesel. Z otroki gremo v dnevno sobo ali se igramo zunaj. Hodimo po gozdovih in delamo bunkerje. Ob večerih se kaj pogovarjamo.

Če se kdaj skregamo, jo pobrišem v svojo sobo. V sobi poslušam radio. Vsak večer se s sestro pripravim, kdo se bo prvi umil. Potem nastane velik direndaj. Včasih me je zvečer v moji sobi malo strah, ko laja pes. Mislim, da hodi okoli naše hiše kakšen tat, a ničesar ni.

Pri nas doma se imamo zelo lepo.

Robert Pocaajt, 5. b.
OŠ bratov Letonje
Smartno ob Paki

FOLKLORNI KOTIČEK (22)

Tkaléčka

Po vrnitvi iz Amerike, leta 1982, smo imeli naslednje leto v kulturnem domu letni nastop, ki smo ga imenovali »Koleda v Ameriki«. Ta naš nastop je bil malce neobičajen. Neobičajen v tem, ker pač mi nismo navajeni takšnih nastopov. Poleg pesmi in plesov, ki smo jih prikazali, smo gostovanje v Ameriki ponazorili tudi v besedi in sliki. Med plesi, ki smo jih seveda namerno izbrali in uvrstili v naš program, so bili tudi iz Prekmurja, ki so bili zadnja točka tega večera. Tudi to, da so bili ti plesi kot zaključek, je bilo namerno. Ta splet plesov namreč prikazuje odhod v Ameriko, slovo fanta od dekleta.

Zakaj tak uvod? Danes bomo spoznali Prekmurske ples. Fant se poslavlja, predvsem od dekleta, vendar jo fantje napodijo. Tudi oni se hočejo posloviti od njega. Saj so vendar tolikokrat skupaj vasovali, prepevali, zganjali norčije. Zato se še zadnjičkrat povešijo skupaj. Temu bi lahko rekli »ples z robčki«, saj fantje tekmujejo med seboj, kdo bo robček dalj časa obdržal v rokah. Med plesom pretikajo robček pod kolenom. Zmeraj hitreje in bolj zamotano postane to pretikanje. Za hitrost pa seveda skrbijo muzikantje, ki pospešujejo s svojo melodijo. Tisti

fant, ki mu robček pade iz rok, mora zapustiti krog, kjer plešejo. Najbolj vztrajni oziroma najbolj spretni na koncu ostanejo z robčki v rokah. Robčki, ki jih fantje pretikajo, so zavezani v velik voz, da jih lažje držijo. Da ne boste mislili, da je to tako enostavno, vam naj povem, da morajo vedno ko pretaknejo robček pod kolenom, tega tudi pokazati v roki, da se vidi, da ga še imajo. Vendar pa je pri tem, ko je melodija vedno hitrejša, to vedno težje. Tisti fantje, ki so bili tako spretni, da robcev niso izgubili, glasno zavričajo.

Ko fantje odplešejo, pridejo na oder dekleta, ki fantu, ki odhaja v Ameriko, zapojejo pesem »San se šetao«. Po pesmi fantje pristopijo k dekletom in zaplešejo. In kaj zaplešejo? To boste izvedeli naslednjič. Danes pa naj še zapišem, da smo imeli nastop v Topolšici ob štirideseti obletnici osvoboditve. Zaplesali smo splet plesov, ki ga mi imenujemo »šoukejs« (zakaj tako in kako to izgleda, enkrat drugič). V ta splet smo uvrstili del plesov iz Vojvodine, Srbije, Hrvaške in Slovenije. Ker je bila to obletnica osvoboditve, smo bili oblečeni v noše iz vseh jugoslovanskih republik in pokrajin. Po nastopu, zvečer, pa smo imeli družabno srečanje s folklorno skupino iz Titovega Drvarja, ki je gostovala pri nas.

Vili Grabner

Fantje pretikajo robce pod kolenom

Le vkup, le vkup uboga gmajna

Prof. Jože Hudales
Kulturni center „Ivan Napotnik“ Titovo Velenje

2

Žal so nam v tem pogledu na voljo le nekateri zapisi Janka Orožna iz let pred drugo svetovno vojno. Odsev kmečkega upora iz leta 1635 bi utegnili najti v pripovedi, da so nekoč podložniki helfenberskega graščaka prisilili, da je kar nag zbežal na varno v zaloško graščino severno od Petrovc. V Šentflorjano pri Šoštanju pa je bilo zapisana zanimiva pripovedka o graščinskem hlapcu na gradu Katzenstein, ki je stal na mestu današnje cerkve sv. Florjana. Z njim so na gradu tako grdo ravnali, da je pobegnil iz službe in nato služil nekaj let cesarju. Tu se je zelo izkazal in cesar mu je obljubil izpolniti kakršnokoli željo. Hlapec si je izvolil velik top in nekaj topničarjev in z njimi je potem razstrelil in uničil vse gradove. Ta pripoved je zanimiva zlasti zato, ker nakazuje splošno potezo vseh kmečkih uporov v tem času — zaupanje v cesarja in njegovo pravičnost, ki naj bi segala celo tako daleč, da bi le-ta kmetom pomagal proti zemljiškim gospodom.

Se bolj neposreden spomin na kmečki upor iz leta 1635 je verjetno tale pripovedka o škalskem Turnu: Graščak na Turnu je bil neki Tomaž, ki je nalagal kmetom neznosne davke. Pri njem je bil zaposlen neki Boštjan, ki je dvigal in spuščal pridvižni most. Ta se je graščaku silno zameril, tako da ga je odpustil in nato zaposlil njegovega brata. Boštjan, njegov brat in škalski kmetje pa so se zdaj zarotili proti graščaku in neko temno noč pričakali graščakovega izterjevalca davkov, ki se je vračal v grad poln izterjanega denarja. Pobrali so mu ves denar in ga nato peljali v graščino po pridvižnem mostu, ki ga Boštjanov brat tisto noč dvignil. V gradu so prisilili graščaka, da jim je izročil ves denar, ki ga je imel skritega v kleti; bilo ga je pol vrečice. Graščaka in izterjevalca so nato zvezali in ju zaprli v klet.

Nato so podrlj divžni most in izginili v noč.

NADALJEVANJE IN KONEC UPORA LETA 1635

V Šaleški dolini so kmetje torej že v prvih dneh upora zavzeli večino gradov. Zemljiška gospoda je verjetno zbežala in lahko si mislimo, da so kmetje za nekaj dni prevzeli vso oblast. Upor se je širil še na vzhod; na Dravsko polje, proti Ptuj in Mariboru, močno pa je odmeval tudi v okolici Šentjurja, Konjic, Polskave, Pragerskega, Laškega in Trbovlja. Svoj višek je dosegel do 8. maja 1635, saj od tedaj dalje niso osvojili nobenega gradu ali samostana več in kmetje so bili neomajni gospodarji dežele. Kot kaže, so se zdaj nemiri začeli širiti tudi preko meja Štajerske, na Gorenjsko, Dolenjsko in Koroško, vendar o tem ni tako zanesljivih poročil. Upor je torej zavzel že tako velike razsežnosti, da je bil že skrajni čas za plemiško protiakcijo. Po 11. maju je štajersko — hrvaško mejo že prestopila četa

krajišnikov pod vodstvom Schwarzenberga, ki je štela 1300 mož. Tudi na Kranjsko je v tem času prišlo 700 krajišnikov. Schwarzenberg je že kar spotoma razbil nekaj oddelkov upornikov in 19. maja prišel do Celja, 22. maja pa se je odpravil v uporno Savinjsko dolino. Pri Žalcu je priredil pregled svojih čet združen z vojaškimi vajami, da bi pognal upornikom strah v kosti. To mu je res precej dobro uspelo, saj je zdaj kmečka vojska hitro razpadla.

S tem v zvezi zgodovinar Franc Hribernik omenja enega izmed redkih spopadov kmetov s krajišniki, vendar žal ne omenja vira, iz katerega je črpal opis tega spopada, ki ga drugi pisci o tem uporu ne poznajo. Tako naj bi se po manevrih krajišnikov blizu Žalca skupina kmetov le odločila za upor in se utaborila pri šoštanjem gradu (verjetno pri Pustem gradu) in tu pričakovala krajišnike. Res je kmalu prišlo do neenakega boja, v katerem naj bi krajišniki posekali kar 31 upornikov in jih 26 ujeli.

Če je podatek točen, smemo domnevati, da je bila ta uporniška skupina iz Šaleške doline in nas še potrjuje v prepričanju, da je bila Šaleška dolina pomembno središče upora.

Upor je bil zdaj že v glavnem zadušeni, vendar je vojska iz Vojne krajine še do 12. junija ostala v deželi in po svoji navadi iz prejšnjih uporov pustošila po deželi. Nad njimi so se pritoževali tudi štajerski deželni stanovalci, ki so krajišnike poklicali. Ugotavljali so, da je med njimi lepo število nenajetih vojakov, »navadna pridružena tolpa« in da je krajišnikom »manj za obrambo dežele kakor za ropanje, plenjenje in nerednosti, saj ne jemljejo plena le pri upornikih, marveč tudi pri zemljiških gospodstvih ter pri njihovih zvestih podložnikih in odvažajo vse naropano iz dežele.« Takšno ravnanje je med kmeti povzročilo nova nezadovoljstva in ponovne upore pri Laškem ter med Celjem in Konjicami, ki pa so bila takoj zatrta.

Kmetje so morali zdaj spet

skloniti glave in se podvreči starim in novim dajatvam, ki so jih naložili tistim, ki so sodelovali v uporu. Na kmečka ramena so se seveda zvalila tudi vsa bremena, ki jih je imela dežela z organiziranjem in vzdrževanjem vojske in so dosegla velikansko vsoto 26.700 goldinarjev. K tem bremenom pa so oškodovani zemljiški gospodje prav radi pridružili še svoje zahteve zaradi oplenjenih ali porušenih gradov.

VZROKI IN OZADJE UPORA V ŠALEŠKI DOLINI

Kmečki upor leta 1635 je bil še zadnji kmečki upor stare vrste — uperjen predvsem proti zemljiškemu gospodstvu. Splošne vzroke upora lahko iščemo v večanju podložniških bremen, vse večje osebne podrejenosti zemljiškim gospodom in povečani brezpravnosti. Samovolja zemljiških gospodov je prav v tem času pognala z njihovih kmetij cele rodovine, tisti gospodje pa, ki so v svojih rokah imeli še sodišče (v Šaleški dolini Šoštanj in Velenje) so celo po sodobnih plemiških virih »iskali bolj dobiček kakor zločinca, zato ni čudno, da postajajo ceste nevarne... sodišča pa izrekajo krivične kazni za pravičnike«. Poleg teh je kmečkemu uporu leta 1635 botrovalo še nekaj drugih vzrokov. Turški vpadi so ravno nekaj desetletij pred začetkom upora poenjajali in število prebivalstva se je zdaj hitreje povečevalo. Ob tem »odvečni« kmečki sinovi niso več tako zlahka uhajali z zemlje v mesta, saj je zemljiški gospod povečal vezanost podložnikov na zemljo. V letih pred uporom je tudi občutno upadla trgovina, v katero so bili vključeni tudi kmetje. Leta 1618 se je namreč začela tridesetletna vojna, ki je povzročila gospodarsko krizo v vsej srednji Evropi in so jo občutili tudi v naših krajih. Posledica vojne je bilo tudi po-

večanje davkov cesarskemu dvoru, ki pa so jih uporni kmetje pripisali samovolji zemljiških gospodov.

Razvoja podložniških bremen v Šaleški dolini ni doslej nadrobneje obdelal še nihče, čeprav je, kot kaže, v Gradcu ohranjenih nekaj urbarjev različnih zemljiških gospodstev v dolini. Za šoštanjko gospodstvo pa je nekaj podatkov zbral Franc Hribernik, ki je ugotovil, da so se sprva zmerne naturalne, denarne dajatve in tlaka začele povečevati v 15. stoletju, ko so pri nas celjsko dediščino prevzeli Habsburžani. Ti in njihovi nasledniki so začeli dajatve višati, uvajati nove in naturalne dajatve prevajati v denarne.

Urbar šoštanjke gosposčine iz leta 1575 kaže, da je kmet Strakovnik iz Raven moral vsako leto v grad dajati: 1 mlado in eno staro svinjo, 4 škafe rži in 2 škafe ovsa, 3 kure, 20 jajc, 58 krajcarjev zemljiškega davka in 2 kr. pisarniške pristojbine. Vsi podložniki pa so morali tedaj opraviti še tri dni tlake na teden. Po urbarju iz leta 1700 pa je moral isti kmet letno odšteti že: 4 škafe rži in 3 škafe ovsa, vse ostale dajatve pa so bile prevedene v denarne. Tako je zdaj zemljiški davek znašal 7 goldinarjev in 30 krajcarjev, vojaški davek 5 gl. 37. kr., kontribucija (davek za upor leta 1635?) 45 kr., namesto priprave oz. vozne tlake je plačeval 3 gl., namesto jagneta 30 kr., namesto 3 ovc 3 gl., namesto malih služnosti (perutnina, jajca itd) 14 kr., namesto 25 dni ročne tlake pa 3 gl. 7 kr. Pri tem je seveda treba upoštevati, da je tudi v teh časih inflacija znižala vrednost denarja, vendar bi natančnejši izračun pokazal, da se je bremena kmetov v dobrem stoletju bistveno zvišala.

(Dalje prihodnjič)

Boj kmetov z vitezi

Občinska konferenca ZRVS Velenje

Še okrepiti obrambno moč

Člani predsedstva občinske konference ZRVS Velenje ter predsedniki in tajniki krajevnih organizacij ZRVS so pred dnevi na ločenih sejah obravnavali opravljeno delo v lanskem letu in se seznanili z osnutkom programa vzgoje rezervnih starešin za prihodnje leto. Pogovorili so se tudi o obrambnem usposabljanju občanov in sprejeli še druge naloge.

Pri družbeno-političnem delu ter obrambnem in zaščitnem usposabljanju so iz obveznega programa republiške konference uresnili vse naloge po vrsti, prav tako pa tudi vse lastne načrte. Sklop teh nalog je zelo obširen, vanj pa sodijo predavanja, seminarji, usposabljanje, preverjanje znanja, orientacijski in kondicijski pohodi ter drugo. Aktivnosti s področja ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki jih izvaja občinska konferenca s svojimi komisijami in strokovnimi sodelavci, oziroma pri njih sodeluje, so vsakoletni pohodi po poteh narodnega heroja Kebeta v Dražgošah in pohod po poteh 14. divizije, rezervni starešine sodelujejo pri kurirski pošti, pomagajo pri obrambni vzgoji, pri vodenju obrambno-samozaščitnih krožkov in pri obrambnih dnevih na šolah. Prav tako pomagajo pri ustanavljanju aktivov ZRVS v združenem delu, na šolah in v ustanovah. Udeležili so se tudi 14. sreča-

nja zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije in obiskali pripadnike obmejnih enot ob njihovem prazniku. Levji delež pa imajo pri organizaciji občinskega tekmovanja s področja SLO in DS, pa pri tekmovanjih starešin iz krajevnih organizacij.

O aktivnosti in prizadevnosti rezervnih starešin govori tudi podatek, da je lani napredovalo v višji čin 215 starešin, državna odlikovanja jih je prejelo 7, zlati znak in zlato plaketo ZRVS Jugoslavije eden, ostalih družbenih priznanj pa je prejelo 9 starešin. Zaradi pomanjkanja sredstev v lanskem letu niso izdali svojega biltena, kljub temu pa so bili na področju obveščanja zelo uspešni, zlasti zaradi velike prizadevnosti poverjenika revije Naša obramba in komisije za informiranje. Precej sta k obveščanju članstva prispevala tudi Naš čas in radio Titovo Velenje. Razveseljivo je tudi, da vsi mladinci ŠRO revije Naša obramba prejemajo brezplačno, po želji pa jim naročijo tudi Naš čas.

Omeniti še velja, da občinska konferenca ZRVS Velenje zelo uspešno in plodno sodeluje z vsem družbeno-političnimi organizacijami, osnovnimi šolami, teritorialno obrambo, civilno zaščito, oddelkom za ljudsko obrambo, prijavno in odjavno službo pri občinski skupščini, z organizacijami združenega

dela, krajevnimi skupnostmi in drugimi dejavniki, kar je zelo pomembno za uspešno delo. Seveda je njihova največja želja, da bi bili pri svo-

jem delu še naprej uspešni in s tem kar največ prispevali k napredku in krepitvi obrambne moči.

B. M.

KS Paka

Zakaj telefonske motnje?

V zadnjem času se je lahko vsakdo, ki je zavrtel katerokoli telefonsko številko v krajevno skupnost Paka, sam prepričal, da je z zvezo v tej smeri nekaj narobe. Sum med pogovorom je tako močan, da se sogovornika enostavno ne moreta pogovarjati. Seveda se vsi lastniki telefonov v tej krajevni skupnosti upravičeno hudojejo. Krajski in motnje večkrat javili ustrezni službi PTT, tudi osebno so posredovali, vse skupaj pa kaj malo zaleže.

Ko smo pred dnevi obiskali spodnje Pako, smo zvedeli za nekaj dejstev, ki bi lahko bila vzrok za motnje, ki so se pojavile s pričetkom del pri regulaciji reke Pake. Takrat so namreč delavci Podjetja za PTT promet morali začasno odstraniti telefonske drogove, kabel pa ponekod speljati tudi po tleh. Razen ob novem letu, ko so opravili nekaj manjših

del, delavcev PTT ni bilo blizu, čeprav maja mineva že leto dni, odkar so sklenili dela pri regulaciji Pake. Tudi sami smo se lahko prepričali, da telefonski kabel na kakšnih 200 metrih dolžine bolj leži na tleh, kot visi v zraku. Tudi razdelilne omarice so neustrezno zaprte, zato voda od najmanjših padavinah pronica v notranjost in zanesljivo povzroča motnje. Ob tem se seveda postavlja vprašanje zaščite dragega kabla, ki bi ga morebitni nepridiprav lahko poškodoval, prekinil zvezo s tem krajem, ali ga celo odnesel. In še to velja poudariti, da so krajski opravili veliko prostovoljnih delovnih ur in prispevali denar, da bi čimprej prišli do telefonskega omrežja. Zato je tak odnos do skupnega družbenega premoženja še toliko bolj nerazumljiv.

B. M.

Na posnetku se lepo vidi kako in kje je speljan telefonski kabel v bližini Vemonta

PISMA BRALCEV • PISMA BRALCEV

Vsem iskrena hvala

Kar srce v tihoti govori, to se naj pri belem dnevu osvetli! 22. marca letos je izbruhnil požar na naši stanovanjski hiši na Gregorčičevi 2 v Titovem Velenju. Poleg sosedov so nama na pomoč prihiteli še gasilci.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nama v teh trenutkih pomagali. Posebno zahvala velja Antonu

Mraku za spodbudo in izvedbo solidarnostne akcije, s katero sva rešila marsikatero težavo. Vsem sosedom in ostalim krajanom iz bližnje ter daljne okolice za vsakršno nudeno pomoč še enkrat iskrena hvala.

Pepca in Janez Ramšak
Gregorčičeva 1
Titovo Velenje

Še enkrat

Samovolja ravnatelja

Predsedstvo fotokluba Zrno je obravnavalo pismo KULTURNEGA CENTRA IVAN NAPOTNIK, ki je bilo objavljeno v tedniku NAŠ ČAS dne 18. 4. 1985 pod naslovom »SAMOVOLJA RAVNATELJA«, in sprejelo naslednja stališča:

V pismu in članku so mnoge zlonamerne napake in lažnivi očitki, ki jih predsedstvo FK Zrno ostro in argumentirano zavrača: Zbor delavcev Kulturnega centra Ivan Napotnik očita FK Zrno, da je v članku namerno zamolčal ponovno postavitev razstave fotografij Tomislava Peterneka, urednika fotografije pri NIN in profesorja na Institutu za novinarstvo ter avtorja knjige in razstav, ki so bile po mnenju kritikov fotografski dogodek leta v Jugoslaviji. Naj pripomnimo, da je bilo pismo FK Zrno oddano v tisk že 8. 4. 1985 ter odpisano Kulturnemu centru in DPO. Kulturni skupnosti ter ZKO 9. 4. 1985. Razstava pa ni bila ponovno postavljena pred 10. 4. 1985. Nadalje trdi Zbor delavcev Kulturnega centra, da je bila razstava le začasno odstranjena. Na kakšni osnovi temelji ta izjava? Razstava NI BILA POSTAVLJENA, le polovica fotografij je bila brez kronološke povezave tako BARBARSKO nametana na panoje, da so vsele, kot ... kar so lahko videli množično opazovalci konec tistega tedna. Ostale fotografije in (tudi polomljena) stekla so bila v garderobi. Ta dejstva le »potrjujejo« trditve Kulturnega centra, da se ob vsaki razstavi zelo trudijo in da so rezultati vidni. V odgovoru je tudi trditev, da je bil na dan objave članka v Našem času Kulturni dom (fasade in zidovi) preplepen s plakati KF Zrno. Popolna laž! Vsih stideset ljudi je priča, da smo na zid pred vhodom v Kulturni dom nalepili z lepimni trakom 5 (pet) plakatov, ki so vabili ... oritev razstave fotografij ta čas ... najuspešnejših klubov v Jugoslaviji — Foto sekcije DELO Ljubljana in na projekcijo udarnih filmov KINA J6, šele v soboto ob 14. uri (naj poudarimo, da je vabilo na otvoritev in katalog razstave v celoti financirala IS DELO). Nekateri zapleti, ki so spremljali lanskoletno republiško razstavo fotografij, imajo

tudi čisto drugačne razloge, kot so bili opisani in lažnivo prikazani v članku. Novembra 1983 je Kulturna skupnost Velenje prevzela pokroviteljstvo nad republiško razstavo fotografij, ki naj bi bila v knjižnici Kulturnega centra Ivan Napotnik. Po sprejetem pokroviteljstvu je FK Zrno prejel dopis Marjana Marinskega, v katerem je rečeno, da so v galeriji lahko fotografije razstave IZJEMOMA, in da nam razstavi prostor ni na razpolago, ker je koncept galerije drugačen. Torej ni šlo le zato, ker bi naš termin sovpadal z razstavo in simpozijem o slovenskem prebuditelju dr. Josipu Vošnjaku, kot so nam v pismu in članku poizkušali zlonamerne podtakniti delavci Kulturnega centra. Tudi to dejstvo kaže na enostransko obveščeno Zbora delavcev s strani Marjana Marinskega. Naj pripomnimo le še to, da je DOLOČENIM fotografom kljub drugačnemu razstavnemu konceptu galerije vendarle uspelo razstavljati v njej isto leto (Čop, Znidaršič).

Opozoriti moramo, da smo šele kasneje (po odgovoru, da fotografije ne sodi v galerijo) intervenirali preko OK SZDL in OK ZSMS in zelo uspešno rešili problem: REPUBLIŠKA RAZSTAVA FOTOGRAFIJ je bila v avliah Kulturnega doma v okviru osrednje prireditve ob 25. maju, odkrit je bil nov prostor še kako primeren za razstave in prireditve.

Takšno »oživljenje« Kulturnega doma pa očitno še danes nekaterim ne ustreza; za kar iščejo razloge v otežkočenem vzdrževanju in čiščenju omenjenih prostorov.

In še nekaj misli, ki so se nam utrnile ob vseh zapletih. Ali nismo s pripravi teh izjemno kvalitetnih foto razstav in vnašanjem življenja v prostore Kulturnega doma postali nelojalna konkurenca vsaj nekajkrat dražji ponudbi Kulturnega centra »Ivan Napotnik«?

tografije Tomislava Peterneka v jugoslovanskem kulturnem prostoru in da se fotografij tako priznanega umetnika ne da enostavno ODSTRANITI. Tako tudi ta odgovor kaže na to, da se v Kulturnem centru niso pripravljali DOGOVARJATI. Sicer pa tudi ostale »okolščine«, ki so privedle do ODSTRANITVE razstave, temeljijo na dvomljivih trditvah pri čemer za javnost notranji odnosi v Kulturnem centru seveda niso pomembni.

Na najbolj podle in neargumentirane nizke udarce (npr. da je nekdo izmed članov FK Zrno rekel čistilki, da bo njen ravnatelj že plačal za vse to ... ter na političarsko podtikanje glede preplepenega plakata za referendum o samoprispevku) ne mislimo odgovarjati. Ždi pa se nam naravnost neverjetno, da se Zbor delavcev v obrambo osvojenemu ravnatelju — Marjanu Marinsku, spušča tako nizko. Še bolj pa nas čudi dejstvo, da so bili delavci Kulturnega centra »Ivan Napotnik« o

vseh omenjenih zadevah neobveščeni ali vsaj enostransko obveščeni. Neizpodbitno dejstvo in jedro problema je, da je bila razstava samovoljno odstranjena, pa če se Kulturni center še tako trudi, zamagljati to z drugimi »dejstvi«.

Na osnovi vseh dejstev (podtikanja, laži ...) ugotavljamo, da smo prisiljeni (v želji po argumentiranem in objektivnem osvetljevanju SAMOVOLJE RAVNATELJA) z vsemi dosedanjimi dopisi med Kulturnim centrom in FK Zrno Titovo Velenje seznaniti širši slovenski prostor.

Sicer pa je tu citat iz uradnega stališča najvišjega kulturnega organa v občini — predsedstva občinske kulturne skupnosti Velenje: »Odstranitev razstave tov. Peterneka v domu kulture ne oziraje na spleto okolščin, ki jih navaja Kulturni center, ni opravičljiva.«

Predsedstvo FK Zrno

Odgovor kulturnega centra Ivan Napotnik

Zbor delavcev Kulturnega centra »Ivan Napotnik« Titovo Velenje je na seji, dne 13. 5. 1985, sprejel sklep, da v primeru objave zadnjega pisma Fotokluba ZRNO Titovo Velenje, zahteva še objavo naslednjega pripisa:

»Čeprav se je zbor delavcev Kulturnega centra odločil, da ne bo več odgovarjal na nesmiselno in žaljivo pisanje Fotokluba ZRNO, pa je vendar potrebno še dodatno pojasniti, da v Kulturnem centru nikoli nismo nasprotovali fotorazstavam temveč le načinu, kako so jih člani Fotokluba zahtevali. Postavljajo nas v vlogo oddajateljev prostorov, v katerih naj bi se popolnoma podrejali njihovim zahtevam. Nadalje, čistilka nikoli ni imela razloga, da bi si izmislila besede člana Fotokluba Vlada Vrbiča, in končno, delavca, ki sta ponovno obe-

šala stekla na panoje si tako hudega očitka tudi nista zaslužila.

Prepričani smo, da bi v bodoče vsi problemi odpadli, če bi se o njih kdaj še pogovorili, ne pa da jih rešujemo preko redkih dopisov in telefonskih pogovorov, ki jih tovariši iz Fotokluba skrivoma snemajo (izjava predsednika Fotokluba Staneta Jeršiča).

Kljub temu smo prepričani v nadaljnje sodelovanje s Fotoklubom ZRNO, ob njihovem razumevanju, da samo na njihovo zahtevo od uveljavljenega koncepta ne moremo odstopiti.

Zbor delavcev Kulturnega centra Ivan Napotnik

Pripis uredništva: S tem končujemo polemiko med Fotoklubom ZRNO in Kulturnim centrom Ivan Napotnik.

Titovo Velenje

Gradnja zimskega bazena

Na skupščini OTKS, ki je bila 16. aprila 1985, so delegati REK — RLV Velenje postavili delegatsko vprašanje o sanaciji bazena. Ker je odgovor aktualen za širši krog bralcev, ga objavljamo.

Obstoječi zimski bazen se je gradil leta 1971 skupno z garderobami in gostinskimi lokalom.

Objekt bazen je bil zgrajen pretežno udarniško, dokaj nekvalitetno in na tleh dvomljive nosilnosti, z zelo enostavno tehnologijo, brez prezračevanja, oziroma toplozračnega ogrevanja.

Stalna vlaga je povzročala propadanje konstrukcije, zato je investitor TGP »Paka« naročil leta 1982 projekt rekonstrukcije objekta brez korita bazena.

V projektu se je zajelo v glavnem rušitvena dela objekta in izgradnja novega z toplozračnim ogrevanjem ter elektroinstalacijami. Predvidevalo se je, da je korito kvalitetno, da je vodovodna instalacija dobra in uporabna, ter da je vsa bazenska tehnika primerna.

Ko se je porušil objekt in je bilo dostopno korito ter ostale instalacije in oprema, se je ugotovilo:

- da je treba prestaviti toplovod in vodovod, ki je potekal ob koritu bazena in napaja gos. objekt Herberštajn ter dom SLO in stan. hiše,
- da je filterska oprema dotrajana in nesodobna,
- da je korito bazena razpokano, deformirano in postavljeno na dokaj nenosilna tla,
- da je kanalizacija in drenaža razpadla, oz. premalih presekov, zablistena in zaradi posedanja porušena.

Pristopilo se je k temeljitim geološkim raziskavam in ugotovilo, da je nujno porušiti tudi korito in ga postaviti na amiranobetonske pilote kot ogrodje objekta bazena.

Na osnovi teh raziskav, in ko se je porušilo korito, se je ugotovilo, da se mora izdelati kompleten projekt in zamenjati celotno instalacijo bazenske opreme.

Na tej osnovi se je pristopilo k nadaljnji fazi rekonstrukcije z namenom, da bo možno koristiti objekt fazno in sicer kot letni, kasneje pa kot zimski bazen.

Rekonstrukcija se je z ozirom na ti dve fazi in na osnovi razpoložljivih sredstev delila na dve funkcionalni fazi in na pet finančnih faz in sicer:

I. FAZA	
— Rušitvena dela objekta (streha, zidovje, železno ogrodje, instalacije) in pre-	
stavitev vodovoda in toplovoda,	
— zemeljska dela in pilotiranje,	
— izdelava amirano betonskih kinet, temeljnih gred in obodnega zidovja ob-	
jekta s toplotno postajo,	
— rušenje korita bazena,	
— pilotiranje korita in izdelava amiranobetonskih gred	16,202.170,95
II. FAZA	
— izdelava novega amiranobetonskega korita, plošč nad kinetami,	
— hidro in toplotna izolacija sten in tal kinet,	
— vgrajevanje grobe instalacije v tla in stene korita,	
— izdelava drenaže in del kanalizacije	8,000.000,00
III. FAZA	
— grobo zapiranje objekta	
— izdelava amiranobetonskega skeleta,	
— strešna konstrukcija Velak	
— krovsko kleparska dela,	
— zidanje obodnih zidov,	
— dela iz aluminija in zasteklitve	31,957.200,85
IV. FAZA	
— predelne stene in notranje vzdive,	
— notranji ometi,	
— podometna elektroinstalacija,	
— groba toplozračna instalacija,	
— keramične obloge sten in korita,	
— ostala obrtna dela	26,320.156,40
V. FAZA	
— slikopleskarska dela,	
— dobava in montaža opreme bazenske tehnike,	
— dobava in montaža ogrevanja,	
— fina montaža elektro instalacij in vode,	
— zunanja ureditev	16,340.421,00
Skupaj ocenjeno din:	98,880.000,00

Za prve tri faze imamo sklenjene pogodbe z izvajalcem, ki zagotavlja dokončanje dogovorjenih del do 15. maja 1985. Če bomo hoteli, da bo zimski bazen do sezone gotov, bomo morali do konca meseca aprila angažirati še preostala sredstva, ki so potrebna za izvedbo IV. in V. faze gradnje. Poleg omenjenih sredstev smo porabili še 58.864.718,00 za izdelavo projektov, pridobitev soglasij ter inženiring pri gradnji bazena.

REZULTATI NATEČAJA ZA IZDELAVO LITERARNIH IN LIKOVNIH DEL NA TEMO »SAMOPRISPEVEK ZA BOLJŠI JUTRI«

OK SZDL Velenje je v mesecu marcu razpisala javni natečaj za izdelavo literarnih in likovnih del (letakov) na temo »Samoprispevek za boljši jutri«. Na natečaj je do 20. aprila 1985 prispelo 77 literarnih del in 38 likovnih del.

Pred dnevi se je v prostorih OK SZDL Velenje sestala komisija za oceno likovnih in literarnih del, v kateri so sodelovali:

- Alojz Zavolovšek, prof. likovne vzgoje
- Vinko Šmajš, prof. slovenskega jezika
- Elizabeta Toff, preds. Sveta za kulturno-umetniško dejavnost pri KC »IN«
- Nani Črešnik, strokovna sodelavka OK SZDL

Komisija je pri ocenjevanju upoštevala dva kriterija:

- izvirnost letakov in
- vsebinska kvaliteta literarnega dela.

Komisija je izvedla kolektivno ustno ocenjevanje s sistemom pozitivnega izločanja na osnovi prej naštetih kriterijev in izmed vseh predlogov določila:

- 5 najbolj vsebinsko kvalitetnih literarnih ter
- 6 najbolj izvirnih likovnih del ter podelila knjižne nagrade:

LITERARNA DELA:	
1. nagrada v višini 8.000,00 din	CSŠ — 1. a naravoslovna-matematična smer
2. nagrada v višini 6.000,00 din	CSŠ — 1. a računalništvo
3. nagrada v višini 4.000,00 din	OŠ Gustav Šilih — 6. B
4. nagrada v višini 3.000,00 din	OŠ Bratov Letonje — 8. B
5. nagrada v višini 2.000,00 din	OŠ Veljko Vlahovič — 6. B
LIKOVNA DELA:	
1. nagrada v višini 8.000,00 din	OŠ Veljko Vlahovič — 5. A
2. nagrada v višini 6.000,00 din	OŠ Veljko Vlahovič — 4. A
3. nagrada v višini 4.000,00 din	OŠ Miha Pintar-Toledo — 6. C
4. nagrada v višini 3.000,00 din	OŠ Bratov Letonje — 8. A
5. nagrada v višini 2.000,00 din	OŠ XIV. divizije — 6. razred
6. nagrada v višini 2.000,00 din	OŠ Bratov Mravljak — 6. B

Čestitamo vsem nagracenim, prav tako vsem sodelujočim, ker so bila tako literarna kot tudi likovna dela izredno kvalitetno pripravljena in je bil izbor med njimi izredno težak.

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA
IUV TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

razpisuje

ŠTIPENDIJE ZA ŠOLSKO LETO 1985/86

poklic/usmeritev	stopnja	število štip.
— strojni ključavničar	IV.	2
— obratovni električar	IV.	1
— konfekcionar	IV.	2
— elektrotehnik — jakl tok	V.	1
— usnjarski tehnik	V.	5
— energetik	VI.	1

Kandidati za štipendije naj pošljejo prijave na naslov: IUV TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ, Trg bratov Mravljakov 2, 63325 Šoštanj, najkasneje v 30 dneh po objavi razpisa.

K prijavi za štipendijo na obrazcu SPN-1, je treba priložiti:

- kratek življenjepis z opisom socialnega stanja družine in poklica staršev
- potrdilo o vpisu v šolo
- fotokopijo polletnega spričevala
- potrdilo o premoženjskem stanju družine in številu družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu (izda ga uprava za družbene prihodke)
- potrdilo o dohodkih staršev v preteklem letu. Starši — upokojenci priložijo odrezek nakazila pokojnine za december 1984.

Za kadrovske štipendije lahko zaprosi kandidat, katerega dohodek na družinskega člana prosilca ne presega 85 odstotkov povprečnega mesečnega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji, ugotovljenega za preteklo leto.

Prednost pri podelitvi štipendij bodo imeli kandidati z boljšim učnim uspehom in slabšim socialnim stanjem, ob izenačenih ostalih pogojih pa otroci delavcev TUS.

Višina kadrovske štipendije ter pravic in obveznosti štipendista so usklajene s samoupravnim sporazumom o štipendiranju v občini Velenje.

Kandidate, ki se bodo prijavi v rednem razpisnem roku, bomo z rezultati izbora seznanili do 20. julija 1985.

gorenje

Gorenje Interna banka, n. sol. o.,
Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja

oglašča

naslednja prosta dela in naloge

1. VODJA ODDELKA DOLGOROČNIH KREDITOV
2. KOORDINATOR FINANČNIH AKTIVNOSTI ČLANIC INTERNE BANKE
3. RAČUNOVODJA

Poleg splošnih z zakonom, določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- pod 1. — diplomiran ekonomist
— 3 leta delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih in nalogah
— možna je z delom pridobljena delovna zmožnost
- pod 2. — ekonomist ali pravnik
— 4 leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah
- pod 3. — ekonomist
— 4 leta delovnih izkušenj na področju računovodstva
— možna je z delom pridobljena delovna zmožnost

Za navedena dela in naloge je določeno poskusno delo po pravilniku o delovnih razmerjih.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi oglasa na naslov: Gorenje SOZD, DSSP, Sektor kadrovskih zadev, 63320 T. Velenje, Partizanska 12.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po poteku roka za prijavo.

SAVINJSKI GAJ
COKLARSTVO
VERTAČNIK PETER
Loke 49, MOZIRJE
63 330
tel.: (063) 831-050

VZGOJNO VARSTVENI ZAVOD ŠOŠTANJ

obvešča starše, da bo

VPIS PREDŠOLSKIH OTROK

za šolsko leto 1985/86 20., 21. in 22. maja od 7. do 15. ure.

Vpisujemo otroke:

v Šoštanju — od 7 mesecev do 7 let — na Kajuhovi cesti 3
v Šmartnem — od 1 do 7 let
v Topolšici — od 2 do 7 let

Ljubljanska banka

Temeljna banka Velenje n. sub. o.

Po sklepu komisije za delovna razmerja delovne skupnosti LB Temeljne banke Velenje objavljamo naslednja dela in naloge:

1. SVETNIKA BANKE
2. ANALITIKA V ODDELKU KREDITIRANJA PROIZVODNJE IN PROMETA

Pogoji za zasedbo navedenih del in nalog:

- pod 1. visoka ali višja šolska izobrazba ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj
- pod 2. visoka izobrazba ekonomske smeri in 4 leta delovnih izkušenj

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas.

V šolskem letu 1985/86 objavljamo razpis naslednjih štipendij:

- 3 višja šola ekonomsko-računalniške usmeritve
- 1 visoka šola VEKS — poslovna informatika
- 1 visoka šola za organizacijo dela ali VEKS — organizacija dela

Prijave na objavljena dela in razpis štipendij pošljite v 8 dneh na naslov: Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje, Rudarska 3, 63320 Titovo Velenje.

- gospodinjski aparati
- televizorji in glasbeni centri
- kuhinje
- kopalniška oprema
- stavbno pohištvo
- kotli in radiatorji
- kmetijska mehanizacija
- varilni aparati

Razstavno prodajni center
gorenje
Partizanska 12, Titovo Velenje
telefon 063/854-496

nama

Dan proizvajalcev

petek, 17. maja 1985

do 30 % cenejši

nakup nekaterih prehranskih izdelkov, oblačil in potrebščin za gospodinjstvo v vseh veleblagovnicah Nama cenejši

V soboto, 18. maja, Nama Titovo Velenje organizira v prostorih restavracije MODNO REVIJO s pričetkom ob 20. uri. Za ples bo igral ansambel „SALEŠKI FANTJE“.

Vabi NAMA Titovo Velenje!

Ljubljana, Škofja Loka, Cerklje, Kočevje, Ravne, Žalec, Levec, Titovo Velenje, Slovenj Gradec

MALI OGLASI

V KNJIŽNICI V TITOVEM VELENJU sem 26. aprila izgubila dva prstana. Ker mi je eden od njih drag spomin, prosim poštenega najditelja, da mi ju proti nagradi vrne. Dragica Krapič Zofke Kvedrove 8. Ljubljana. (ali telefon 063-854-346).
 PRODAM obnovljeno trokolo, primeren za vrtničarje. Informacije po telefonu 855-094, po 19. uri.

PLANINSKO DRUŠTVO GORNJI GRAD ISČE OSKRBNIK IN KUHARIČO ZA PLANINSKI DOM NA MENINI PLANINI. Zaželeno je, da delo prevzame zakonski par, da imata higienski minimum in lasten prevoz. Prijave pošljite na planinsko društvo Gornji grad 15 dni po objavi.

PRODAM AMI 8, letnik 76, ne-registriran, v voznem stanju. Informacije po telefonu 857-286.
 UGODNO PRODAM OTROŠKO SOBO, zeleno-belo z nadstropnim ležiščem. Informacije po telefonu 858-573.
 V NOVEM KARAKA COCTAIL BARU zaposlim dekleta za strežbo. Tel. 857-114 in 854-631.
 PRODAM GRADBENO PARCELO, 30 arov v Ponikvi pri Zalcu, leži na sončni legi ob robu gozda. Filip Repas, Ponikva 7, Zalec.

OPRAVIJAM SELITVE, prevoze gradbenega materiala in druge prevozne storitve. Miran Grobelnik, Beveče 1 c, Titovo Velenje.

UGODNO PRODAM PORAVNALNI SKOBELENI STROJ s priključkom krožne žage in vrtno glavo, komplet z elektromotorjem. Srečko Berečko, Kajuhova 6 a Šoštanj ali tel. 881-155.
 PRODAM HIŠNI RAČUNALNIK Spectrum plus — 48 K, Interface 1, joystick microdrive, kasete z igrkami s carinsko deklaracijo. Informacije: 856-447 med 14. in 15. uro.
 PRODAM ITALIJANSKO MOŠKO KOLO na pet prestav, Zimic, Kardeljev trg 4, Titovo Velenje, popoldan.
 PRODAM ČRNO BELI televizor Gorenje in računalnik ZX 81-16K. Informacije po telefonu 856-626 v dopoldanskem času.
 PRODAM MALO PSIČKO nemške pasme. Pismene ponudbe v oglasni oddelek.

POCENI PRODAM MOTOR za Ford Taunus M 17 in Klinker ploščice za fasado (60 m²). Tel. 858-339.

NAJMEM SOBO s souporabo kopalnice. Dižovnik, Veljka Vlahoviča 40, Titovo Velenje.

PRODAM ŠOTOR za štiri osebe in novo tovorno prikolico za osebni avto. Tel. 856-583.

PRODAM BRAKO PRIKOLICO. Tel. 853-125, od 19. do 20. ure.

PRODAM NEREGISTRIRANO DIANO, letnik 1979, tel. 855-157, popoldan.
 PRODAM KRAVO, brejo, drugega teleta in nekaj ovc. Tel. 858-745.

V NAJEM VZAMEM garažo v Titovem Velenju. Tel. 856-326.
 NUDIM HONORARNO ZAPOSLITEV KV ali PKV strugarju za nastavev in delo na pol in avtomatskih strojih. Tel. 857-459.

PRODAM DOBRO OHRANJEN Renault 12. Informacije po tel. 857-508, od 15. ure dalje.

UGODNO PRODAM LADO 1200 S, letnik julij 1984. Tel. 853-151, int. 08, Dušak.

UGODNI PRODAM DOLGO DEKLIŠKO OBLEKO bele barve, števil. 8 in KUPIM rabljeno spalnico. Inf. po tel. 857-892 med 20. in 21. uro.

UGODNO PRODAM Pony ekspres avtomatik, tel. 857-847.

DEKLE ALI MLAJŠA UPOKOJENKA do biosoba s kopalnico in hrano za pomoč v kuhinji. Tel. 856-756, popoldan.

PRODAM dobro ohranjen Audi 80 avtomatic. Inf. na tel. 858-095.

DENARNO NAGRADO dam tistemu, ki mi priskrbi v najem stanovanje za dobo dveh let. Telefon: 854-016.

PRODAM KOMBINIRAN OTROŠKI VOZIČEK. Ogled možen po 19. uri pri Nani Črešnik, Kardeljev trg 2, 2. nadstropje št. 14, Titovo Velenje.

Kaj veš o prometu

Solidno na državnem tekmovanju

Dijak Centra srednjih šol — rudarska usmeritev iz Titovega Velenja, Ludvik Golob, ki je na tekmovanju Kaj veš o prometu postal republiški prvak, se je dobro izkazal tudi na državnem prvenstvu, ki je bilo 10. in 11. maja v Pulju. V konkurenci vseh republik je osvojil deveto mesto z odličnim nastopom na poligonu in z nekaj napakami pri opravljanju testov ter ocenjevalni vožnji po mestnih ulicah.

Uvrstil se je pred drugega predstavnika Slovenije, Mirana Jablanovca iz Murske Sobote, ki je bil 12.

Ekipa osnovnih šol se je izkazala še boljše, saj je ekipno osvojila drugo mesto v državi, najboljši posameznik pa je bil Domžalčan Boštjan Svetlin na petem mestu, šesti pa je bil Janez Zakršnik iz Slovenj Gradca.

Na rezultate, ki bi lahko bili za vse slovenske tekmovalce še boljši, je vplivala pristranost organizatorja, ki je poskrbel, da so

bili na vsa prva mesta uvrščeni tekmovalci iz Hrvaške. Od prvega do četrtega mesta pri kolesarjih ter prvo pri dijakih, ki so tekmovali z motorji. Tako bodo Jugoslavijo v Lisboni predstavljali

skem zastopali trije hrvaški tekmovalci in eden iz Srbije.
 Dogovorili so se, da bo prihodnje tekmovanje v Črni gori.

J. Miklave

Ludvik Golob

Karate

Velenjčanom pet odličij

Karate klub Celje je bil organizator letošnjega prvenstva SR Slovenije za mladince do dvajset let.

Velenjski karateisti so ponovno potrdili, da še naprej ostajajo najmočnejši klub z mladinsko selekcijo, saj so osvojili kar pet odličij: v lahki kategoriji Hepič — 3. mesto, v srednji kategoriji pa: 2. mesto Inkret, 3. pa Filipovič in Medanovič.

Na tekmovanju so sodelovali tekmovalci sedemnajstih slovenskih klubov.

IZZREBANI NAGRAJENCI PRAZNIČNE NAGRADNE KRIZANKE OBJAVLJENE V TEDNIKU NAŠ ČAS, DNE 25. APRILA 1985

Prvo nagrado — 1000,00 din prejme Katja LIPOVŠEK, Gorenjska cesta 12, 63320 Titovo Velenje
 Drugo nagrado — 800,00 din prejme Danica JOVAN, Tavčarjeva 21, 63320 Titovo Velenje
 Tretjo nagrado — 700,00 din prejme Minka ŠKRUBELJ, Cankarjeva 16, 64260 Bled
 Četrto nagrado — 600,00 din prejme Franc GOLOB, 63331 Nazarje
 Peto nagrado — 500,00 din prejme Franci HUDOMAL, Ravne 181, 63325 Šoštanj

Čestitamol

*Kar bilo je duši najdražje,
 pobrala mi v cvetju je smrt,
 zatrla mi nado za nado,
 podrla načrt za načrt. S. Gregorčič*

SPOMIN

10. maja je minilo žalostno leto od tragične in mnogo prerane smrti dragega moža, atija, sina, brata, strica in svaka

Janka Žolgarja-Moša

iz Titovega Velenja

Ob tvojem grobu zremo brez besede in ne moremo dojeti, da te ni več med nami. Le trpka bolečina nam kot solza kane iz oči.

Hvala vsem, ki se ustavite ob njegovem grobu in počastite njegov spomin.

Tvoji najdražji

V SLOVO

Z bolečino v srcu sporočamo, da je v cvetu otroške razigranosti omahnila v smrt najina draga hčerkica

Katja Dokl

Iskrena hvala vsem, ki so nama v teh težkih trenutkih kakorkoli pomagali, izrekli sožalja, darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Se posebno se zahvaljujeva družinama Feliksa Dokla in Franca Stajana.

Žalujoči: oči, mami in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob smrti ljubljenega moža, očeta, dedija in strica

Franca Sušca

iz Titovega Velenja, Tomšičeva 8

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom, REK Titovo Velenje in vsem ostalim za darovano cvetje, izrečena ustna in pisna sožalja ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Hribarjevi za dolgoletno zdravljenje in bolnišnici Vojnik za lajšanje zadnjega trpljenja.

Prav tako tudi iskrena hvala častni straži, godbi, pevcem, govornikom, g. duhovniku in dobrim sosedom za izkazano pomoč, še posebej družinama Povh in Golčar.

Titovo Velenje, dne 4. maja 1985

Žalujoči: žena Olga, hčerkica in sin z družinama, nečaki, nečakinje in ostalo sorodstvo.

*Kje si ljubi atek,
 kje mili tvoj obraz,
 kje je roka tvoja,
 ki skrbela je za nas*

(N. Raztresen)

ZAHVALA

Teško je spoznanje, da se ne bo nikoli več vrnil med nas naš ljubi mož in ate

Ivan Kokot

Vsem, ki ste mu bili prijatelji, darovali cvetje, ga spremili na zadnjo pot in mu izrekli tople besede ob slovesu, iskrena hvala.

Še posebej velja naša globoka hvaležnost družini Košan za vso pomoč v teh težkih trenutkih, sodelavcem in častni straži rudarjev TOZD Jama Škale, pevskemu zboru Kajuh ter g. župniku za opravljen obred.

V bolečini — VSI NJEGOVI

*Prerana smrt te rešila je,
 v pomladni noči tiho, brez slovesa
 si zapustil nas;
 a mi v srcih te vedno bomo hranili
 in se spraševali, zakaj?*

ZAHVALA

*Ob boleči izgubi sina, brata in strica

Hermana Šmigoca

invalidskega upokojenca

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, krajevni skupnosti Lokovica, Milanu Ledineku za poslovlilne besede, godbi TUŠ Šoštanj, govorniku Milošu Volku, društvu upoko-jencev ter g. župniku za opravljen obred.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali v težkih trenutkih, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi mnogo prerani zadnji poti.

Žalujoči: mama Ivanka s Stanetom, Ivan, Miran, Marija z družinami, Franc, Martin in Ani

